

740 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
138 மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1974 ஏப்ரல் 20]

அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், கேட்டிருக்கலாம். இப்பொழுது
நீதிக் கட்சியைப்பற்றி, ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியைப்பற்றிச் சொல்ல
வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. கோவை செழியன் : அதிலே என்ன போட்டிருக்கிறது?
டெல்லி ஆதிக்கத்திலிருந்து எங்களைப் பிரிப்பதற்கு இங்கிலாந்து
மந்திரி நேரடியாக இருந்து பிரித்துத்தரவேண்டும் என்றுதான்
வாசகம் இருக்கிறதே தவிர, வெள்ளையர்கள் இருக்க வேண்டும்
என்ற வாசகம் இல்லை. தயவு செய்து இன்னொரு தரம் படித்துப்
பாருங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதற்குப் பின்னால் படிக்க
வேண்டும். நேரடிப் பார்வையில் இருக்க வேண்டும், நீங்கள்தான்
இருக்க வேண்டும், வெள்ளையர்கள் போகக்கூடாது என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சி. சுப்பிர
மணியம் அவர்கள் சொன்னது அம்மையார் சொன்னது. ஆனால்
தீர்மானம் என்ன சொல்கிறது? 1940-ம் ஆண்டில் ஈ. வி. ராமசாமி
நாயக்கர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் 15-வது மாநாடு நடை
பெற்றது. தீர்மான உருவில் முக்கியமான தீர்மானம் அப்போது
நிறைவேற்றப்பட்டது. “திராவிடர்களுடைய கலை, நாகரிகம்,
பொருளாதாரம் ஆகியவைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கு,
பாதுகாப்பதற்கு திராவிடர்களின் அகமாகிய சென்னை மாகாணம்
இந்திய மந்திரியின் நேர்ப்பார்வையின் கீழ் ஒரு தனி நாடாகப்
பிரிக்கப்படவேண்டும்” என்றுதான் அந்த மாநாட்டில் தீர்மானம்
போடப்பட்டதாக இருக்கிறதே தவிர . . . (குறுக்கீடு) அது
சுப்பிரமணியம் சொல்வது, நான் சொல்வது தீர்மானம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
தீர்மானத்தின் முதல் பகுதி வாசகத்தை விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய அரசியல் பொது வாழ்க்கையில்
மிக முக்கியமான ஒரு தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றத்திலே முன்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 137
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மொழிந்து, ஐந்து நாட்கள் விவாதம் நடைபெற்று, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்ற கட்டத்தில், இதுவரையில் பேசப்பட்டுள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும் தொடர்பாக இன்னும் சில கருத்துக்களை இந்த அவையிலே கூற விரும்புகிறேன்.

நான் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை பலர் இங்கே வழி மொழிந்திருக்கிறார்கள், சிலர் என் மீதும் ஆளும் கட்சியின் மீதும் பழி மொழிந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் வழிமொழிந்து பேசி, தோழமைக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் வழி மொழிந்து பேசி, எதிர்த்தரப்பிலிருந்து பல்வேறு கருத்துக்கள் அவரவர்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு ஏற்ப இங்கே எடுத்து உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பழைய காங்கிரஸ் கட்சி, மாநில சுயாட்சியே ஒரு பயங்கரமான பூதம் என்கின்ற அளவுக்கு இங்கே தங்களுடைய வர்ணனையைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி டில்லியிலே அவர்கள் இன்றைக்கு அரசோச்சுகின்ற காரணத்தினால் எதையும் விட்டுத்தர முடியாது என்கின்ற அந்த மனப்பான்மையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை மிகத் தீவிரமாக இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி—இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சிகளோடு இணைந்து 'அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படத் தேவையில்லை மத்திய மாநில உறவுகளுக்காக' என்ற ஒரு திருத்தத்தை அவர்கள் சார்பாக இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சிகளுடனும் இணைந்து இங்கே வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக்கும், பார்வோடு பிளாக் கட்சியும், தமிழரசுக் கழகமும், சுயேச்சை உறுப்பினர்களும் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெறவேண்டிய இன்றியமையாமையையும் மாநில சுயாட்சி யினுடைய அவசியத்தையும் இங்கே வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திற்கு சுயாட்சி தேவை இல்லை; அதை அண்ணா எந்தக் காலத்திலும் சொல்லவில்லை; மாநிலங்களுக்குக் கூடுதலான

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 20]

அதிகாரங்கள் தேவை; அதிக அதிகாரங்கள் தேவை; ஆனால் அந்த அதிகாரங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்கின்ற ஒரு கெழுமிய ஜனநாயகக் கருத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தரப்பட்ட அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனவா? மக்களுடைய நல் வாழ்வுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் உபயோகமாக இந்த அரசால் செயல்படுத்தப்பட்டனவா என்ற கேள்வி எழுந்தது. அதன் தொடர்பாக இன்னொரு கேள்வி—என்னென்ன நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசியல் சட்டம் இடம் தாவிட்டே என்கின்ற மற்றொரு கேள்வி எழுந்தது. நான் என்னுடைய பேச்சின் முதல் பகுதியாக இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்கும் சுருக்கமாக பதில் அளிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

நான் நண்பர் செழியன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல என்னென்ன காரியங்கள் செய்தீர்கள்? என்னென்ன செய்து முடித்தோம் என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்திலே நடைபெற வேண்டும் என்றாலும் கூட, பல நண்பர்கள் இங்கே என்னென்ன காரியங்கள் இருக்கின்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டன என்ற கேள்விகளை விளக்கம் பெறுவதற்காக அல்ல—அந்தக் காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் குறிப்பிடுவதற்கு அந்தக் கேள்விக் கணிகளைத் தொடுத்தார்கள். அதைப் போல என்னென்ன காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் அரசியல் சட்டம் இன்றைக்கு குறுக்கே நிற்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, அதையும் விளக்கம் பெறுகின்ற முயற்சியாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளாமல், அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கவில்லை என்று அவர்களுடைய வாதத்திற்கு ஆதாரமாக அந்தக் கேள்வியை எழுப்பினார்கள்.

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த என்னுடைய அருமை நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள், எத்தகைய அதிகாரங்கள் இன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு இல்லாத காரணத்தினால் நாம் வள

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் 743
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மான வாழ்வைப் பெறமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதனையும், இருந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் எப்படி எப்படி மத்திய அரசு அவ்வப்போது பறித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் வெகு விளக்கமாக இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள்.

இன்றைக்கு நாம் இங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற தீர்மானம், நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் நம்புகின்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதும் உடனடியாக நாளைக்கே மத்திய அரசு அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து, மாநில சுயாட்சி தந்து விடும் என்கிற அந்த அவசரமான நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவரவில்லை. இந்தியாவிலே தோன்ற இருக்கின்ற ஜனநாயகப் புரட்சியினுடைய தோற்று வாயாக இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிற நாளாக இருக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் அந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே ஆளும் கட்சியின் சார்பாக—இந்தப் பேரவை முன் வைத்திருக்கிறோம்.

அதிகாரங்கள் கூடுதலாக மாநிலங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்பதால் மத்திய சர்க்காருக்கு குறைவான அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற பொருள் அல்ல. மத்திய சர்க்காருக்கு அதனுடைய வலிவு காக்கப்படுவதற்கான அதிகாரங்கள் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்பதும், மாநில சர்க்கார்களுக்கு—அந்த மாநிலங்களின் வளம் பெருக்கப்படுவதற்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதும் தான் மாநில சுயாட்சியினுடைய நோக்கம் என்பதை நான் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இருக்கின்ற அதிகாரங்களை என்ன பயன்படுத்தி சாதித்து விட்டார்கள் என்ற கேள்விக்குப் பதிலாகத்தான், இன்றைக்கு இந்தியாவில் இருக்கிற பல மாநிலங்களுக்கு உணவு தானியங்களை நாம் வழங்கி அவர்களுடைய பசியை முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும், ஓரளவு குறைக்கின்ற அளவுக்கு கடந்த 5, 6 ஆண்டு காலத்தில் பசுமைப்புரட்சியின் மூலமாக உணவுத் துறையிலே தன்னிறைவு பெற்று, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வழங்குகின்ற அந்தப் பெருமை உடைத்ததாகத் தமிழக அரசு விளங்கிவருகிறது. அது இருக்கின்ற அதிகாரங்களை மாக்கிமம் அதாவது அதிகப்பட்சம் நாம் பயன்படுத்தியதன் விளைவு என்பதை யாரும்

744 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

மறந்திடக் கூடாது. இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதன் கூறுதான் பி.யு.சி. வரையில் இலவசக் கல்வி என்கின்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததாகும். இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவுதான் 103 கல்லூரிகளாக 1967-க்கு முன்பு இருந்ததை இன்றைக்கு 178 கல்லூரிகளாக வளரச் செய்திருப்பது இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவுதான்.

இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவுதான் குடியிருப்புக்காக ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் 4,50,000-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும், நிலப் பட்டாக்கள் 3,30,000-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவுதான்.

இந்தியாவிலே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு மனுநீதித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை தமிழ் நாட்டிலே அறிமுகப்படுத்தி, மக்களை நேரடியாகச் சென்று சந்தித்து, மக்களின் குறைகளை அறிந்து, உடனக்குடன் அந்தக் குறைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் இந்தத் திட்டம் தமிழ் நாட்டைத் தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைத் தவிர வேறு எந்த அரசிலும் இன்னும் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதால் வந்த விளைவுதான் இது.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்கும் சட்டம், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த அளவுக்கு முற்போக்கான சட்டம் செய்யப்படவில்லை என்ற நேரத்தில் இங்கே அந்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டு ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டதுதான்.

நிலச்சீர்திருத்தம் இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டு செய்யப் பட்டதுதான். பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூட்டிய முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் எதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு வரைவுக்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் 741
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 143
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பையே அனுப்பினார்கள். அந்த வரைவுக் குறிப்பில் காங்கிரஸ் கட்சியால் தயாரிக்கப்பட்ட வரைவுக் குறிப்பு என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். நான் தமிழக அரசு சார்பாகச் சொன்னேன்—காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய வரைவுக் குறிப்பை அங்கே நாங்கள் ஆராயத் தயாராக இல்லை, உங்களுடைய கட்சி உங்களுக்கு வரைவுக் குறிப்பு தந்தது, அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, மத்திய அரசு பரிந்துரைத்து இருக்குமானால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறி, அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசு பரிந்துரைத்த குறிப்பின்மீது விவாதிக்கப்படுவதற்கு நான் அழைக்கப்பட்டபோது அந்த நேரத்தில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்ற உச்சவரம்பு கொண்டு வரவேண்டுமென்பது வரைவுக் குறிப்பில் ஓர் முக்கியமான அம்சம். நான் அங்கே சொன்ன பதில் இது. ஏற்கெனவே எங்கள் தமிழ் நாட்டில் 7, 8 மாதங்களுக்கு முன்பே அமுல்படுத்தப்பட்ட சட்டமாகும் என்று எடுத்துச் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எல்லா மாநிலங்களையும் முந்திக் கொண்டு நாம் செய்து முடித்திருக்கிறோம் என்பதாகும்.

குடிசைமாற்று வாரியமானாலும், இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களிலே இருந்து வந்து பார்த்து பாராட்டுகின்ற அளவுக்கும், கர்னாடக மாநிலத்தில் சட்டப்பேரவையிலே பாராட்டிப் பேசுகின்ற அளவுக்கும் மற்ற மாநில அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்களை, வாரியத் தலைவர்களை அழைத்து, விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டியாக அறிமுகம் செய்யப்படும் குடிசைமாற்று வாரியம் ஆனாலும், அதைப்போல குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஆனாலும், மின்சார வசதி செய்யும் திட்டம் இவைகள்—இந்தியாவிலேயே இன்றைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு பம்புசெட்டுகள்—இந்தியா முழுவதும் 20 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் என்றால், அதிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு—6 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே வழங்கியிருக்கிற ஒரே ஒரு அரசு தயாரிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதையும், இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு அறை கூவல் விடுகின்ற அளவுக்கு, இருக்கின்ற அதிகாரத்தை பயன்படுத்திச் செய்த காரியம் என்பதையும், பின் தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டவர்

742 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
744 மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

களுக்கு 49 சதவிகிதம்—அதற்கு மேல் போக அரசியல் சட்டம்
இடம் தராத காரணத்தால்—வேலை வாய்ப்பு, கல்லூரியில் சேருதல்
போன்றவைகள் 49 சதவிகிதம் என்ற வரையில் விகிதாசாரத்தை
உயர்த்தியிருப்பது என்பதும், இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பயன்
படுத்தியதால்தான்.

இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, ஏன்
உலகத்தில்கூட ஒன்றிரண்டு நாடுகளில்தான் இருக்கமுடியும்
என்று கூறுகின்ற அளவுக்கு, ஒரு காலத்திலே தேர்தல் பிரகட
னத்தில் முஜிபுர் ரஹ்மான் வெளியிட்டு, அதை இப்போது
ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நிறைவேற்றினார்களோ இல்லையோ
எங்களுக்குத் தெரியாது—ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே போக்கு
வரத்துத் தொழிலாளிகள் இடத்திலே அந்த அருமையான
திட்டத்தை நாம் தேர்தல் பிரகடனத்திலே வெளியிடாமலே
அந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கு நிறைவேற்றியிருக்கின்றோம்.

தொழிலாளிகளுக்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு, முதலீட்டில்
பங்கு என்கின்ற உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய சாதனையை இங்கே
நாம் செய்து காட்டியிருக்கின்றோம்.

தொழிலாளிகள் ஓய்வு ஊதியம் என்கின்ற திட்டம் அரசுத்
துறையிலேயுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்
என்கிற அடிப்படையில் 35 ஆயிரம் பேர் பலன் பெறுகின்ற
அளவுக்கு இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் தொழிலாளி
களுக்கான ஓய்வு ஊதியம் அறிமுகப்படுத்தப்படாத நேரத்திலே
இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தக் காரியத்தை
நாம் செய்திருக்கின்றோம்.

அரசு அலுவலாளர்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் வேறு எந்த
மாநிலத்திலும் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலேதான்!
10 ரூபாயை ஒருவருடைய ஊதியத்திலே பிடித்துக் கொண்டு
இடையிலே திடீரென்று காலமாவாரானால் அவருடைய குடும்பத்
தாருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற
திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி 4, 5 மாதங்கள் ஆகின்றன. இது
வரையில் 30 அலுவலகருடைய குடும்பத்தார்கள் 10 ஆயிரம்
ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றால் இது அந்த அலுவலாளர்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 745
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

3974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

களின் குடும்ப நலத்திற்கு எவ்வளவு தேவையான திட்டம் என்பதையும், இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி செய்யப்பட்ட திட்டம் என்பதையும் இந்த மாமன்றம் நன்கு அறியும். இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் நம்முடைய சக்திக்கேற்ற அளவுக்கு, நம்முடைய அதிகாரத்திற்கேற்ற அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சியை இந்த மாநிலத்திலே நாம் செய்து காட்டியிருக்கிறோம்.

இன்னும் செய்ய வேண்டிய சாதனைகளுக்கு அரசியல் சட்டத் தினுடைய குறுக்கீடு என்ன? இந்தக் கேள்வி எழுந்தது. அந்தக் கேள்விக்கு நான் தருகின்ற பதில்தான் இதே விவாதத்தில் பேசும் போது திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கேரள மாநிலத்தில் தோட்டங்களையெல்லாம் அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்ற அவசரச் சட்டத்தை இன்றளவும் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே ஒரு சமதர்மத் திட்டம் அங்கே முடங்கிப் போய்க் கிடக்கிறது என்ற கருத்துப்பட ஒரு குறிப்பை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதைப்போலத்தான் 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டம் என்கின்ற ஒரு சட்டத்தை நாம் இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றினோம். ஆனால், அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். உச்சநீதி மன்றம் அந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்ற தீர்ப்பை வழங்கியது. இதுபோன்ற புரட்சிகரமான திட்டங்கள் செல்லுபடியாக வேண்டுமேயானால், அது அரசியல் சட்டத்தில் 9-வது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். 9-வது அட்டவணையிலே இந்தச் சட்டத்தை சேர்த்து 31-ஏ பிரிவின்கீழ் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று 26-2-1972-ல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். பல முறை மத்திய அமைச்சர்களைச் சந்தித்தபோதெல்லாம் இதைப் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னேன்.

24-11-1973-இல் கூட பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். இதுவரையில் சாதகமான முடிவு எதுவும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

746 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இது 9-வது அட்டவணியிலே சேர்க்கப்படாத காரணத்தினால்
யார் வேண்டுமானாலும் இதுபோன்ற புரட்சிகரமான சட்டங்களை
எதிர்த்து உச்சநீதி மன்றத்திற்குச் செல்லலாம் என்கின்ற வழி வகை
யிருக்கிறது. அதைச் சேர்த்து விடுங்கள் என்று நம்முடைய அரசு
விடுத்த கோரிக்கை ஏற்கப்படாததால் ஒரு சமதர்மத் திட்டம்
இன்றைக்கு முடங்கிக் கிடக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்
கொள்வேன்.

1973-74-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் மால்கோ தேசிய
மயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று அறிவித்தோம். அதை அறிவித்த
வுடன் பிப்ரவரி மாதம் சட்ட நகலை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி
வைத்தோம். அதைப் பெற்றுக் கொண்டதாக 2-3-1973-ல்
நமக்குக் கடிதமும் வந்தது. ஆனால், இதுவரையில் அந்தப்
பிரச்சினை என்னவாயிற்று? முடியுமா, முடியாதா என்கின்ற
எந்தத் திட்டவட்டமான பதிலும் இல்லை. இதுவும் ஒரு சமதர்மத்
திட்டம்.

1972-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 14-ந் தேதி இரவு, விடுதலை நாள் வெள்ளி
விழா கொண்டாடப்பட்டபொழுது, இந்த மன்றத்திலேதான்
அறிவித்தேன், நான் ஏற்கனவே சொன்னேனே, “தொழிலாளி
களுக்கு நிர்வாகத்திலே பொறுப்பு, முதலீட்டில் பங்கு” என்கின்ற
அந்தத் திட்டம். அதற்கான விதிமுறைகளையெல்லாம் வகுத்து,
இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே அதைப் பற்றி விளக்கங்கள் தந்து,
அதுபற்றி போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே
ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து, அதை மாமன்றம் வரவேற்று,
இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் ஒரு சிறிய காரியத்திற்காக மத்திய
சர்க்காருடைய தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.
மத்திய அரசின் கம்பெனிச் சட்டம் இதற்காகத் திருத்தப்பட
வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நாம் அங்கே அனுப்பிவைத்த
பொழுது பிரதமர் அவர்கள் எனக்கு ஒரு பதிலைக் கூட எழுதி
னார்கள். அதிலே சொன்னார்கள்—

‘The suggestion for the creation of a new class of shares
called the ‘Employees Dividend Guaranteed Shares’ is an

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 747
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

interesting one. I am making the Ministries concerned to examine the question carefully. . . .

என்று சொல்லி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகிறது. இது நல்ல திட்டம் என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கான அனுமதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சமதர்மத் திட்டம், தொழிலாளர்களுக்கான திட்டம், பிரதமரின் பாராட்டைப் பெற்றும் கூட, அனுமதிக்காக தவம்கிடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே அரசியல் சட்டத்தில் நாம் சாதனைகள் செய்ய முடியாமல் எப்படி எப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னேன். உணவு உற்பத்தியிலே முக்கிய இடத்தை பிடித்துக் கொண்டிருப்பது உரம். அது பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்த விஷயத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த ஷரத்தை, நிர்மாணச் சட்டத்தில் எந்த முறையில், எப்படித் திருத்தினால் இந்த எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்கீமை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று ஒரு தெளிவான கருத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினார்களா, அப்படியென்றால் அதன் விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதாவது டிவிடெண்ட் எடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் தொழிலாளிகளுக்குத் தரப்பட்ட டிவிடெண்டிற்குப் பிறகுதான் வருமான வரி இருக்க வேண்டும். வருமான வரி கொடுத்தால் டிவிடெண்ட் எடுக்க முடியாமல் போகும். அதற்கேற்ப எங்களுக்கு கம்பெனிச் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டோம். உரத்தைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே நிறையப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது.

DR. H. V. HANDE: Sir, for the last few days we have been discussing. This is the last day and the Chief Minister is replying. After that we won't get the opportunity for months together. I want further clarification. What exactly does the Chief Minister recommend? I want to know from the Chief Minister, what is the specific recommendation amendment he

748 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20]

recommended? He wanted to put forth a scheme, we all accepted. He must come forward to this House, clearly telling us, what was the article that he wanted to be amended? In what way, he wants it to be amended? What was the amendment that he had recommended? It is his business to tell the House. And then I am asking in a good spirit only, not to simply disturb the Chief Minister. In a good right spirit I am asking. What was his specific recommendation? He says என்னாலே செயலாற்ற முடியாத அளவுக்கு அங்கு செயல்பட்டது—அங்கே நடந்தது.... What is his recommendation? Come on! Let us know it!

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கம்பெனிச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். எப்படி கடன்கள் மீதுள்ள வட்டியை (நிறுவன வருமான வரி) கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸுக்கு முன்பு அனுமதிக்கிறோமோ அதைப்போலவே தொழிலாளர்களுக்குள்ள சிறப்பு பங்கு மீது லாப விசிதத்தையும் (டிவிடென்ட்) வருமான வரி அளிப்பதற்கு முன்பாகவே அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்பது நம்முடைய கோரிக்கை. அதற்கேற்ப கம்பெனிச் சட்டத்தை மாற்றியமையுங்கள் என்று கேட்டோம். அதற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆலோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். பிறகு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. பல முறை நாம் நினைவு படுத்திக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். நேரிலும் பேசியிருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி எழுந்தார்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒவ்வொரு பாயிண்டும் விவாதத்திற்குரியது. ஒவ்வொரு எடுத்துக்காட்டிற்கும் விளக்கம் கேட்டால் இந்த விவாதம் முடிவுறுது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பஸ் கம்பெனியைப் பற்றிக் கேட்டார்கள், சரி. நானாக்கு தனி மனிதன் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து அங்கே வந்து போனஸ் கொடுப்பது பற்றி கேட்டால். அதையெல்லாம் பார்த்துத் தான் பதில் அனுப்பவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதையெல்லாம் பார்த்துத் தான் ஒரேயடியாக மாநில சுயாட்சி கேட்டுத் தொலைக்கிறோம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 749
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(பிற்பகல் 12-30)

உணவு உற்பத்தியில் பிரதான தொடர்பு கொண்டது உரம். உர உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால்—நாம் இன்றையதினம் அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளுக்குள்ளே துழைந்து அவர்களிடத்திலுள்ள இருப்புகளைக் கேட்கவும்—விநியோகத்தில் தவறு நடந்தால் உரத்தைப் பறிமுதல் செய்யவும்—நாம் கார்டுகள் கொடுத்த விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யவும் நமக்கு அதிகாரம் தேவை என்றும்—உரத் தொழிற்சாலைகளின் இருப்புகளைச் சோதனையிடுகிற அதிகாரம் நமக்குத் தேவையென்றும் பலமுறை கேட்டிருக்கிறோம். பயன் இல்லை. அதன் விளைவாக எவ்வளவு தவறுகள் தனியார் உர விநியோகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

சிறு தானியங்களான—சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு (கேப்பை) போன்ற சிறு தானியங்கள் ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் செல்லக்கூடாது என்று தடை இருந்தது. அந்தத் தடையை மத்திய சர்க்கார் நீக்கிவிட்டார்கள். யாரைக் கேட்டுக் கொண்டு நீக்கினார்கள்? நம் மாநிலத்தைக் கலந்துகொண்டு செய்யப்பட்டதா? இல்லை.

இந்த மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு சிறு தானியங்களை எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருந்தது, அந்தக் கட்டுப்பாட்டை—நம் மாநிலத்தைக் கலந்து கொள்ளாமலே—நமக்குச் சொல்லாமலே அவர்களே தளர்த்தி விட்டு—எந்த மாநிலத்தில் இருந்து எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் கம்பு, கேழ்வரகு (கேப்பை) போன்ற சிறு தானியங்களை எடுத்துச் செல்லலாம் என்கின்ற அறிவிப்பை—நம்மைக் கலந்து கொள்ளாமலேயே செய்து விட்டார்கள்.

அதன் காரணமாக இன்றைக்கு அந்தச் சிறு தானியங்களின் விலை 50 சதவிகிதத்திற்கும் மேல் உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படித் தளர்த்தியது தவறு என்று எதிர்த்தோம். கடிதம் எழுதினோம். நம் அமைச்சர்கள் நேரில் சென்று தெரிவித்தார்கள்—அநிகாரிகள் டெல்லிக்கு பலமுறை படையெடுத்தார்கள், சரி. கட்டுப்

750 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

பாட்டைத் தான் தளர்த்திவிட்டார்கள்—பரவாயில்லை—தயவு செய்து லெவி முறைக்காவது எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டோம்—அதையும் மறுத்துவிட்டார்கள்.

இந்தச் சிறு தானியங்களை அடுத்து—நெல், அரிசி போன்றவற்றுக்குள்ள மாநிலக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்துவதற்கு இது அடையாளமாக அமையக்கூடுமோ என்ற அச்சம் நம்மைப் பிடித்து இன்றைக்கு வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தச் சிறு தானியங்களுக்கு இருந்த கட்டுப்பாட்டை, இந்த அரசைக் கலந்துகொள்ளாமல் மத்திய அரசு தளர்த்திவிட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு மாநிலத்தில் பல பகுதிகளில்—பல மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கலை, சங்கடங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

எண்ணெய் விலையை ஓரளவுக்காவது கட்டுப்படுத்தலாம் என்று தான் வேர்க்கடலைக்கு லெவி வேண்டுமென்றும், வியாபாரத்திற்கு லைசென்சு தரப்பட வேண்டும் என்றும், அதற்கான அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு வேண்டுமென்றும் அனுமதி கேட்டோம். 12—4—1973-இல் இருந்து கேட்டோம். இதுவரை அந்த அனுமதி தரப்படவில்லை.

மண்ணெண்ணெய் இல்லாத சங்கடத்தால் எவ்வளவு பேர் அந்தத் தட்டுப்பாட்டினால் பிரதிவித்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்—இந்த அதிகாரங்கள் பொது மக்களோடு எவ்வளவு தொடர்பு கொண்டவை—எவ்வளவு தொடர்பு கொண்ட பிரச்சனைகளில் நாம் இன்றைக்குச் சிக்கித் தவிக்கிறோம் என்பதை முதலில் எடுத்துக்காட்டத் தான் இவைகளையெல்லாம் சொல்கிறேன்.

மத்திய அரசின் அனுமதி இல்லாமலேயே இதுவரை எண்ணெய் கம்பெனிகளில் இருந்து எண்ணெய் டெப்போக்களுக்கு மண்ணெண்ணெயை விநியோகம் செய்ய உத்தரவிடுகிற அதிகாரம் இதுவரையில் மாநிலத்திற்கு இருந்தது. ஆனால், திடீரென்று 1972 இதுவரையில் மாநிலத்திற்கு இருந்தது. எந்தக் கம்பெனியி

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்டர் குழுவின பரிந்துரைகள் 751
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விருந்தும், எந்த ஜில்லாவிலிருக்கிற டெப்போவுக்கும் மண்ணெண்ணெய் அனுப்பலாம் என்று உத்தரவிடுகின்ற அதிகாரம் இதுவரையில் மாநிலத்திற்கு இருந்தது. ஆனால், திடீரென்று 1972 இல் இந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட கஷ்டம் என்ன? நம் மாநிலத்தில் எண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு எங்கே ஏற்படுகிறது என்று நமக்குத் தெரியும்.

உடனடியாக அந்தக் கம்பெனியோடு மாநில அரசு தொடர்பு கொள்வது கலபம். திருச்சிக்கு அனுப்புங்கள்—தஞ்சைக்கு அனுப்புங்கள்—கோவைக்கு அனுப்புங்கள் என்று தட்டுப்பாடு இருக்கிற இடத்தை உடனடியாக அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய தொலைவு இல்லாத இடத்தில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நம்மிடம் இருந்த அந்த அதிகாரத்தைப் பறித்து வைத்துக்கொண்டது.

அந்த அதிகாரத்தை மீண்டும் மாநிலத்திற்கே தாருங்கள் என்று கேட்டோம். 26—4—1973-இல் கடிதம் எழுதினோம். நேரில் கேட்டோம்—தந்திகள் கொடுத்தோம். தந்தி கொடுத்த பிறகு பதில் தந்தி கொடுத்தார்கள். என்ன தெரியுமா? “எண்ணெய் கம்பெனியில் இருந்து நேரடியாக டெப்போக்களுக்கு எண்ணெய் அனுப்பி வைக்கிற அதிகாரம் உங்களுக்குத் தேவை என்று கேட்கிறீர்களா” என்று ஒரு கேள்வியைத் தந்தியாக ஆக்கினார்கள். “ஆமாம்” என்று பதில் தந்தி கொடுத்தோம். அதற்குப் பிறகு பதிலே கிடையாது.

ஆக, மண்ணெண்ணெய் போன்ற, மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற பண்டங்களைக் கூட—மக்களோடு நேருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிற மாநில சர்க்காரால் விநியோகிப்பதற்கு நம்மிடத்தில் அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால், இருக்கிற அதிகாரங்களும், பறித்துக்கொள்ளப் படுகிற காரணத்தினால் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை விளக்குவதற்காகவேதான் சொன்னேன்.

கரைபோட்ட வேட்டி—வண்ணச் சேலைகள் ஆகியவற்றை நெய்வது கைத்தறிகளுக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கைத்தறியாளர்களுக்கு தங்கு தடையின்றி நூல் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்றும்—இன்றல்ல—1952 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 3 ஆம் நாள்—டாக்டர் யு. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள்

752 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

தொழிலமைச்சராக இருந்த போதே—இந்தப் பேரவையிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டு காலம் ஓடிவிட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தின் கதி என்ன?

டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் தொழில் துறை அமைச்சராக தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் 1952 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் கரை போட்ட வேட்டிகள்—வண்ணச் சேலைகள் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்—20 ஆண்டுக் காலமாகக் கவனிப் பாரற்றுக் கிடக்கிறது. அதைப் பற்றி நாமே பலமுறை இந்த அவையில் பேசியிருக்கிறோம். எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் கவனிக்கப்படவில்லை.

இந்த அரசு கைத்தறியாளர்களது துயரைப் போக்க—பருத்தி நூல், நெட்டிழை பருத்தி நூல்—பட்டு ஆகியவற்றின் விநியோக அதிகாரம், விலையைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடத்தில் பலமுறை பேசியிருக்கிறோம். எழுதியிருக்கிறோம், பலன் இல்லை. மாறாக, இருபது லட்சம் கைத்தறியாளர்களின் கண்ணீரைத் தான் நாம் கண்டு வருகிறோம். நமக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் நாம் கேட்கின்ற அதிகாரத்தை 1952 முதலே மத்திய அரசு கொடுக்க மறுத்து வருகிற காரணத்தினால் இந்த அவல நிலைக்கு இந்த மாநிலம்—மாநிலக் கைத்தறியாளர்கள் ஆளர்கியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கோர மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகின்ற நூல்களை எல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அனுப்புகின்ற காரணத்தினால் அந்த மாநில கைத்தறியாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின்கீழ் அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதேபோல் தேங்காயும்--தேங்காய் எண்ணெய்யும் அந்த மாநிலத்தை விட்டு வெளியே போக கூடாது என்று சட்டம் போட்டார்கள்.

நம் மாநிலத்திலும் மதி அவர்கள் முன்னாள் உணவு அமைச்சராக இருந்தபோது ராஜஸ்தானில் இருந்து பருப்பு வரவில்லை என்றவுடன் இங்கிருந்து வெல்லம் போகக் கூடாது என்று தடை

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 753
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 29] [திரு. கோவை செழியன்]

விதித்தார்கள். அப்படி நீங்கள் உத்தரவு போடுங்கள். மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்கிறது என்று பார்ப்போம். பிறகு வேண்டுமானால் நாம் உட்கார்ந்து பேசுவோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உர விநியோகம் சமீபந்தமாக ஏற்கெனவே சொன்னார்கள். நான் அந்த நேரம் தலையிடக்கூடாது என்று நினைத்தேன். உர விநியோகத்திலே இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கு ஏதாவது மறுப்பு மத்திய சர்க்கார் தெரிவித்ததா? அல்லது இன்ஸ்பெக்ஷனுக்காக எத்தனை இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டாலும் கூட அதற்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களா? இன்ஸ்பெக்ஷன் கோளாறு காரணத்தினால் இந்த விநியோகத்திலே ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உரத் தொழிற்சாலைகளுக்குள் நுழைந்து அவைகளின் இருப்புகளைக் கணக்கெடுக்க நமக்கு அவர்கள் அதிகாரம் அளிக்கவில்லை. தவறாக விநியோகம் செய்யப்படுமானால், அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இருந்து உரத்தைப் பறிமுதல் செய்து, நாம் யாருக்குக் கார்டு வழங்கியிருக்கிறோமோ அவர்களுக்கு விநியோகிக்க நமக்கு உரிமையிலலை. இவைகளைக் கேட்டோம், இன்னும் பதில் இல்லை. மறுத்துவிட்டார்கள்.

கோளாவைப் பற்றிச் சொன்னார் நண்பர் செழியன் அவர்கள். இங்கு நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது வெல்லத்தின் மீது போட்ட தடையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது நிதி மன்றத்திற்குச் சென்று அந்த உத்தரவு செல்லாததாக ஆகிவிட்டது. மத்திய சர்க்காரோடு நாம் இப்படி அடிக்கடி சச்சரவுகள் எழுப்புவதில் எந்தவிதமான தடையுமில்லை.

ஆனால் தடை செய்யப்பட்ட பத்து நாட்களுக்குள் நிதி மன்றத்திற்குச் சென்று, அந்தத் தடைகளை நீக்க நிதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் யாரும் பெற்றுவிட முடியும். அதற்காகத்தான் இவைகளை மாற்ற வேண்டும்—மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

754 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ஞர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இவ்வளவு—இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டும் இல்லாத அதிகாரங்களுக்காக வாதாடியும்—இந்தச் சூழ்நிலையில் மாநில மக்களுக்கு பல நல்ல காரியங்களை நாம் செய்து வருகிறோம் என்றாலும், நாம் வருந்துகின்ற அளவுக்கு விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாமல் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இதற்கு யார் காரணம்? நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள்—ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டை அதன் 18-ஆம் பக்கத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘In fact, it is the policies of the Central Government that are responsible for inflation and increases in prices and the cost of living.....’

மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்குக் காரணம் என்பதை ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட் மிகத் தெளிவாக, விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றது.

ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் மீது பழிபோடாதே, மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லாதே என்று சொல்வது பொருத்த முடையது அல்ல என்பதற்கான தெளிவான விளக்கத்தை ஏ.ஆர்.சி. அறிக்கையே நமக்குத் தந்திருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினேன்.

அதிக அதிகாரம் கேட்பது இங்கே அமர்ந்திருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்கள் அந்த அதிகாரத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா? அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அந்த அதிகாரத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா?

அதிகாரம் எங்களுக்காக அல்ல. மாநிலத்திற்காகக் கேட்கிறோம். அது புரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ‘மாநில சுயாட்சி’ என்று சொல்கிறோம்.

அது மேலும் தெளிவாகப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சுயாட்சி என்கிறோம்.

அது அழுத்தந்திருத்தமாகப் புரியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொல்கிறோம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 755
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்தியில் கூட்டாட்சி—மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று கூறுகிற நேரத்திலேயே அங்கு பிரிவினைக்கு எள்ளளவும் இடம் இல்லை என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப் பினர்கள்—அதன் தலைவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலும்—வேறு ஓரிருவர் பேசுகின்ற நேரத்திலும்—“உங்கள் வரலாறு அப்படி இருக்கிறதே, ஆகவே உங்களுடைய வரலாற்றுப் பின்னணியைப் பார்த்து நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம்” என்றுார்கள். “நீங்கள் ஏற்கெனவே திராவிட நாடு கேட்டவர்கள், பிரிவினை கேட்டவர்கள்—ஆகவே உங்களுடைய வரலாற்றை நாங்கள் பின்னணியாகக் கொண்டு உங்களைச் சந்தேகிக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள்.

அப்படியானால் அந்த வரலாற்றுக்குரியவர்கள் இப்பொழுது யார் யார் எங்கெங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் கூடப் பிரச்சினை. இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் 1937-ம் ஆண்டிலே நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் காலம் வரையிலும் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்து கொடி தூக்கி விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர் தான்.

எனக்குப் பின்னாலே அமர்ந்திருக்கின்ற திரு. இராம. அரங் கண்ணல் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிப் போராட்டத்திலே—நான் மாணவனாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே ஈடுபட்டிருந்தார் திருவாரூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் நானும் அவரும் ஒன்றாகப் படித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்திலேயே—காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே தீவிரமாக இருந்தவர்.

அதைப்போலவே செட்டி நாடு ராஜா அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சி யிலே இருந்தவர் காங்கிரஸில் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவர், இப்பொழுதும் அந்தச் செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கிறவர் என்று கூறுகிறேன். ஆகவே திரு. டி. டி. கே. அவர்களையும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பிரதான தூண்களில் ஒருவராக இருந்தவர் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அவர்களையும் தான் இந்தியா சுதந்திரம், பெற்றுதும் மத்திய

756 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

அரசாங்கத்திலே நிதியமைச்சர்களாக பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள
வேண்டுமென்று வேண்டி, அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.
யாரும் மறந்துவிடமுடியாது.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பிரதான துண்களில் ஒருவர் என்று சிறப்
பிக்கப்பட்ட டாக்டர் சுப்பராயன் தான் காங்கிரஸ் அமைச்ச
ரவையிலே ஒரு அமைச்சராக ஆனார் என்பதையும் மறந்துவிட
முடியாது. ஆகவே . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: டாக்டர் சுப்பராயன்
என்றைக்கும் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியில் இருந்ததில்லை. அவர் முதல்
அமைச்சரானபோது அவர் சுயேச்சையாகத்தான் இருந்தார்.
அவர் எப்போதுமே அதைத் தெரிவிப்படுத்திக் கொண்டதான்
வந்திருக்கிறார். நான் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியைக் குறைத்துச்
சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. டாக்டர் சுப்பராயனைப்
பொறுத்த அளவில் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியிலே உறுப்பினராகவோ
ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி அமைச்சராகவோ இருந்தது இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே
அவர் உறுப்பினராக இல்லாமலிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அன்றைக்கு
ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் ஆதரவாளராகத்தான் இருந்தார். அவர்
அமைச்சராக ஆனார். சரி, பிரிவினை கேட்காத கட்சிகள், பிரிந்து
போக வேண்டுமென்று சொல்லாத கட்சிகள் எந்தக் கட்சியாவது
இன்றைக்கு இந்தியாவிலே இருக்கிறதா? தமிழ்நாட்டிலே இருக்
கிறதா? அல்லது இந்த அவையிலே இருக்கிறதா? இல்லை.
நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1941-ஆம் ஆண்டு வரையில்
பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு எதிர்ப்பாக இருந்தது. 1941-ஆம்
ஆண்டில் சோவியத் ரஷ்யா போரிலே ஈடுபட்டதும் கம்யூனிஸ்ட்
கட்சி தன்னுடைய போக்கை மாற்றிக்கொண்டு, முஸ்லீம் லீக்
இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய வகுப்பைப் பிரதிபலிக்கும்
மகத்தான அரசியல் கட்சி என்று பிரகடனப்படுத்தி, பாகிஸ்தான்
பிரிவினைக்கு ஆதரவு தந்தது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 757
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. ஜி. அதிகாரி என்பவர் 'பாகிஸ்தான் அண்ட் நேஷனல் யூனிட்டி' என்ற ஒரு புத்தகத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார். 'முஸ்லீம் தேசிய இனம் முழு சுயாட்சி உரிமைகளுடனும் பிரிந்து போகும் உரிமையுடனும் விளங்கவேண்டும்' இவ்வாறு அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இந்த பாகிஸ்தான் ஆதரவுக் கொள்கை காரணமாகத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து 1945 ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்டுகள் விலக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை மறந்திருக்க இயலாது.

இதைவிட ஒருபடி அதிகமாகச் சென்று திரு. பி. சுந்தரய்யா 1946 ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'விசால ஆந்திரா' என்ற புத்தகத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளைத் தெளிவாக்கியிருக்கிறார்.

'மலையாளிகள், தமிழர்கள், ஆந்திரர்கள் போன்ற தனித் தன்மை படைத்த தேசிய இனங்கள் இயற்கையாகத் தோன்றி வளர்வதற்கு பிரிட்டிஷார் இந்தியாவை ஒன்றுபடுத்தியது தடையாகப் போய்விட்டது' என்று அவர் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

அப்போது ஆந்திரத்திலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் மொழி அடிப்படையில் ஆந்திரர்களுக்குத் தனி மாகாணம்—மொழிவாரி மாகாணம் வேண்டும் என்று கேட்டு வந்தார்கள். அப்போது சுந்தரையா எழுதுகின்றார் அந்தப் புத்தகத்தில் . . . "எதற்காக நீங்கள் தனி மாகாணம் மட்டும் கேட்கிறீர்கள்? நீண்ட வரலாறும், தனித்த மொழியும், கலாச்சாரப் பாரம்பரியமும் கொண்ட ஆந்திரா என் தனிநாடாக இருக்கக்கூடாது" என்று கேட்டுவிட்டு, "இத்தகைய கொள்கையை நீங்கள் ஒப்பக்கொண்டால். பலுசிஸ்தான், மேற்கு பஞ்சாப், சிந்து, வங்கத்தின் சில பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்ற முஸ்லீம் மக்களுடைய கோரிக்கையை நீங்கள் என் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது" என்றும் அவர் அந்தப் புத்தகத்தில் கேட்டிருக்கிறார்.

1940, செப்டம்பர் 19 ஆம் தேதி அப்போது ஒன்றாக இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழு ஒரு தீர்மானம் போட்டது. அந்தத் தீர்மானம் 1943 ஆம் ஆண்டு மே மாதம்

758 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

கூடிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதல் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. என்ன தீர்மானம்? “தொடர்பான பூகோள பிராத்தியத்தைத் தாயகமாகக் கொண்ட, பொதுவான வசலாற்றுப் பூர்வமான பாரம்பரியம், பொது மொழி, கலாச்சாரம், மனப்பூர்வமான ஒருமைப்பாடு, பொதுவான பொருளாதார வாழ்வு, ஆகியன கொண்ட இந்திய மக்களின் ஒவ்வொரு பிரிவும் தனித்தன்மை கொண்ட தேசிய இனமாகும். அத்தகைய தேசிய இனங்கள், சுதந்திரம் பெற்ற இந்திய யூனியன் அல்லது கூட்டாட்சிக்குள் சுயாட்சி பெற்ற மாநிலங்களாக இருப்பதற்கு உரிமை பெற்றவை. அவை விரும்பினால் பிரிந்துபோகும் உரிமை Right to secede அவர்களுக்கு உண்டு”. இவ்வாறு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தீர்மானம் போட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினை வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டது குற்றம் என்றால், அதே குற்றத்தை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் செய்திருக்கிறது. ஆகவே, எங்கள் இருவருக்கும் ஒரே வசலாற்றுப் பின்னணிதான் அமைந்திருக்கின்றது . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1943 ஆம் ஆண்டு பம்பாயிலே நடந்த அகில இந்திய மாநாட்டைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மாநாட்டினுடைய பின்னணி, நாளைக்குச் சுதந்திரம் வருகிற காலத்திலே ஒவ்வொரு மாநிலமும் மொழி அடிப்படையிலே எப்படி எப்படி அமையவேண்டும், அப்படி மாநிலத்தினுடைய அமைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மாநிலத்தினுடைய தேசிய இனங்கள் என்றால் என்ன என்று வரையறுத்துத்தான் அங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய வேறல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இப்போது அது உங்கள் கொள்கை என்று சொல்லவில்லை. கடந்த கால வசலாற்றைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். நீங்கள் முஸ்லீம் பற்றிச் சொன்னீர்கள், அவர்கள் கடந்த கால வசலாறு பிரிந்து போகின்ற வசலாறு, ஆகவே அவர்கள் இதை அதரிப்பார்கள் என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி சொன்னார்கள். அதற்காக

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 759
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஞாபகப்படுத்துகிறேன். முஸ்லிம்கள் பிரிந்துபோவது நியாயம்
தான் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1941-ல் வாதாடியிருக்கிறது
என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதைப்போல திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூட
“டிஸ்கவரி ஆப் இண்டியா” என்ற நூலில்--இதைப்பற்றி நாவலர்
அவர்கள் கூட நேற்றைய தினம் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருது
கிறேன்--‘இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு ஒரு குறிப்
பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு, அதாவது சுதந்திர இந்தியா அமைந்த
கமார் பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அதன் பகுதிகளுக்கு பிரிந்து
போகும் உரிமையை முறைப்படி வழங்கலாம்’ என்று டிஸ்கவரி
ஆப் இண்டியா என்ற நூலில் எழுதினார்கள். நேரு அவர்கள் தனிப்
பட்ட முறையிலே இந்தக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை. அகமது
நகர் கோட்டைச் சிறைச்சாலையில் இருந்து எழுதினார்கள்.
அப்போது அவரைச் சுற்றி பல காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இருந்
தார்கள். அந்தப் புத்தகத்திலே அவர் குறிப்பிடுகிறார்--‘இதை
எல்லாரும் படித்துப் பார்த்தார்கள். சிறைச்சாலையிலேயிருந்த
காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அதனைப் படித்துப்
பார்த்தார்கள். ஆகவே, இதைக் காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்ட
தாகவே கருதவேண்டும்’ என்று அந்தப் புத்தகத்தைப்பற்றி
குறிப்பையும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே முன் வரலாற்றை மட்டும் வைத்து இப்பொழுது
சொல்கிற எல்லா விஷயங்களுக்கும் தவறான கருத்துக்களை
கற்பிக்கக் கூடாது.

போர், போர் என்று அலைந்த அசோகன் களம் பல கண்டான்,
அவனுடைய கட்டாரி பட்டு ஆயிரக்கணக்கானவர் பிணமாயினர்.
அவனுடைய ரத, கஜ, துரக, பதாதி படைகளின் ஆர்வத்தால்
—வேகத்தால் சரிந்துபோன சாம்ராஜ்யங்கள் எத்தனையோ!
சலிங்கம் வரை சென்றான். கலிங்கத்திலே களம் கண்டான்,
அங்கே பிணக் குவியல்களைப் பார்த்தான், அதற்குப்பிறகு நான்
இனிமேல் போர் புரிய மாட்டேன், நான் இனிமேல் புத்தன் என்ற
வுடனே அவனை, ‘உன்னுடைய பழைய வரலாறு போர் வரலாறு,
ஆகவே ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன், நான் உன்னை ஏற்றுக்கொள்ள
மாட்டேன்’ என்று அன்றைய இந்தியா சொல்லியிருந்தால் இன்று

760 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இந்தியக் கொடியிலே அசோகச் சக்கரம் பொறிக்கப்பட்டிருக்க
முடியாது. இன்றைக்கு அசோகச் சின்னம் நம்முடைய இந்தியா
விவாடைய தேசிய சின்னமாக ஆகியிருக்காது. (கரவொலி.)

வழிப்பதிக் கொள்ளையடித்த ரட்சன் வால்மீகியாகி
இராமாயணம் எழுதினான். அவனை ஒத்துக்கொண்டார்கள்,
எங்களை ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? (கரவொலி) ரட்சன் வால்மீக்
யானானே, அவனை ஒத்துக்கொண்டார்களே, எங்களை ஒத்துக்
கொள்ளக் கூடாதா? (கரவொலி.)

நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள், நீங்கள்
ஆதித்தனரிடத்திலும், சிலம்புச் செல்வரிடத்திலும் போயும்போயும்
இந்தக் கொள்கையை கடன் வாங்கினீர்களே என்று கேட்டார்.
அவருக்கு வருத்தம், அவர் தமிழ் தேசியக் கட்சி என்று ஒன்று
ஆரம்பித்தார். அந்தக் கட்சியின் கொள்கை என்ன? 'மொழி
வழித் தேசிய தனனாட்சிகள், சம அந்தஸ்தோடு விரும்பி'
(விரும்பினால்தான்)— இணைந்த இந்தியக் கூட்டமைப்பில் பிரிந்து
போகும் உரிமையோடு கூடிய தமிழ்த் தேசிய தன்னாட்சி
காண்பதாகும்.' பிரதான தலைவராக ஈ.வி.கே. சம்பத்தும்
அடுத்த தலைவராக கோவை செழியனும் இருந்த தமிழ் தேசியக்
கட்சியின் கொள்கை இது. நாம் ஆதித்தனரிடம் கடன்
வாங்கினோமா மா. பொ. சி. யிடம் கடன் வாங்கினோமா என்பதை
விட செழியன் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம், "பரவாயில்லை
நாம் மறந்துவிட்டாலும் அவர்கள் அதை விடாமல் எடுத்துக்
கொண்டு நம்மிடத்திலே கடன் வாங்கி இன்றைக்குப் போட்டுக்
கொண்டார்கள்" என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். அதிலே ஒரு
திருத்தம் "பிரிந்து போகும் உரிமையோடு" என்பதை மட்டும்
நாங்கள் எடுத்துவிட்டோம், நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள்
மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள் "ம.பொ.சி.
யிடமிருந்து இந்தக் கொள்கையை வாங்க வேண்டுமா, ஆகவேதான்
மாநில சுயாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை" என்று சொன்னார்.
திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் நடத்திய 'மாநில சுயாட்சி' கருத்தரங்கு

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 761
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிற்கு அண்ணா அவர்கள் சென்றார்கள், கண்ணியத்திற்குரிய காயிலே மல்லத் இஸ்மாயில் அவர்களும் சென்றார்கள், என்னுடைய அன்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் பெரியவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இவர்களெல்லாம் அந்த மாநாட்டிற்குச் சென்றார்கள். அந்த மாநாடு 21-7-1968-ல் நடைபெற்றது.

நம்மையெல்லாம் தவிக்கவிட்டு அண்ணா அவர்கள் பிரிவதற்கு 6 திங்களுக்கு முன்பு நடந்த மாநாடு, அந்த மாநாட்டுச் செய்திகள், பேச்சுக்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வந்தன, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் வந்தன. முழுப் பேச்சு முரசொலியில் 21-7-1968-ல் வந்தது. நான் அந்தப் பேச்சைப் படிப்பது மற்றவர்களுக்குப் பயன்படுமோ இல்லையோ என்னுடைய அன்பிற்குரிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களுக்குப் பயன்படும் என்ற எண்ணத்தோடு சொல்கிறேன்.

திரு. எட்மண்ட் அவர்களைப்போல் எரிச்சல் கக்கும் வார்த்தைகளை விசுவதற்கு என்னால் முடியாது, பழக்கமும் இல்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப்போல் சோர்ந்த போய் விட்ட காரணத்தால் அந்த வார்த்தைகள் வராமலிருக்கலாம். ஆனால், அண்ணா அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், என்ன கே்கினார்கள் என்பதை மட்டும் படித்துக் காட்ட நான் விரும்புகிறேன்.

சிலம்புச் செல்வர் நடத்திய மாநில சுயாட்சி மாநாட்டில் அண்ணா பேசிய பேச்சைப் படிக்கிறேன்.

“மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று நாம் கேட்கிறபோது காமராசரும், சுப்பிரமணியமும் ‘இப்படிப் பேசுவது மத்திய அரசைக் குலைப்பதாகும்; நாட்டுக்குப் பெருத்த ஆபத்து வரும்’ என்று கூறுகின்றனர். இதுபற்றிய எனது விளக்கத்தைக் கூறும் முன்பு அவர்களிடம் பணிவென்போடும், உறுதியோடும் கேட்டுக் கொள்வேன்.

762 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரை குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

நாட்டுக்கு ஆபத்து வரும் என்று அறிந்து கூறவும் நாட்டை
வலிமையுள்ளதாக ஆக்கும் உரிமையும்—வழி காட்டும் திறமையும்
உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இல்லை என்று நினைத்துப் பேசிட
முழு உரிமை யாரால் எந்தக் காரணத்தால் எப்போது உங்களுக்கு
அளிக்கப்பட்டது?”

அண்ணா பானியில் கேட்கிறார், “உங்களுக்குத்தான் நாட்டைக்
காப்பாற்றும் உரிமை உண்டு என்று யாரால், எந்தக் காரணத்தால்,
எப்போது அந்தத் தகுதி உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது?” என்று
கேட்கிறார்.

மேலும், “நாட்டைக் காப்பதில் ம.பொ.சி.-க்கு உள்ள
உறுதியைவிட காமராசருக்கு உறுதி அதிகம் என்பது எந்த
நியாயத்தின்பாற்பட்டது?”

குழந்தை தெருவில் சென்றால் கார் வந்து மோதிவிடும் ;
அதற்கு ஆபத்து வரும் என்று உணர்ந்து அந்தக் குழந்தையைக்
காப்பாற்றிட எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு ; தேவையுமுண்டு.
ஏதோ நாங்கள் பாதை தவறியவர்கள் போலவும்—அவர்கள் தான்
காப்பாற்றும் உரிமை படைத்த பாதுகாவலர் போலவும் பேசுவது
ஏன் ?

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இப்படிப் பேசுவது 15 ஆண்டுகளுக்கு
முன் அனுமதிக்கப்பட்ட தவறாக இருக்கலாம். இருபது ஆண்டு
களுக்கு முன் மக்களுக்கு இவையெல்லாம் புரியாத காரணத்தால்
சரி என்று கூறி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் விழிப்
படைந்த இந்தக் காலத்தில் கூட அப்படிப் பேசுவது—
ஆணவத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு என்று தான் உலகம் கருதும்.
காங்கிரஸ்காரர்களைத் தவிர நாட்டின் மீது மற்றவர்களுக்கு
அக்கறை இல்லை என்பது பொருளற்றது ; பொருத்தமற்றது ;
ஒதுக்கித் தள்ளப்பட வேண்டிய கருத்து.

பலமான மத்திய அரசு வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.
மத்திய அரசுக்கு பலம் எதற்காக? அந்தப் பலம் யாருக்கு
எதிராக? என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்த்திட வேண்டும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 763
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பலம் என்பது தனிப்பட்ட ஆளுக்கு இருக்கலாம்; தனிப்பட்ட அமைப்புக்கு இருக்கலாம்; மாநிலத் துரைத்தனத்துக்கு இருக்கலாம், மத்திய துரைத்தனத்துக்கு இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பலம் யாருக்காக—எதற்காகப் பயன்படுத்துவது என்பது பற்றி விளங்கிக் கொள்ளாமலும்—விளக்கிச் சொல்லாமலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சீனாவின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக மத்திய அரசுக்கு வலிவு தேவை என்றால் ஒரு ஆளியும் தயக்கமில்லாமல் அந்த வலிவைச் சேர்த்துத் தரத் தயார். பாகிஸ்தானின் படையெடுப்பை அடக்க மத்திய அரசுக்கு வலிவு தேவை என்றால் நிச்சயம் அந்த வலிவைத் தேடித் தரத் தயார்.

ஆனால் மத்திய அரசின் வலிவு, அரசாமிற்கு அச்சத்தைத் தர—தமிழ்நாடு தத்தளிக்க, கோவத்திற்கு கலக்கம் தருவதற்காகத் தான் என்றால் நமது சுதந்திரச் சிந்தனையைச் சிறுகச் சிறுக அழித்து, சிந்திக்கும் திறனை இல்லாமல் ஆக்குவதற்குத் தான் என்றால், நமது கூட்டுச் சக்தியின் மூலம், நம்மில் ஒவ்வொருவருடைய வலுவையும் கொண்டு அந்த அக்கிரம வலிவைச் சிறுகச் சிறுகக் குறைப்பதுதான் எங்கள் கடமையாக இருக்கும்.

மத்திய அரசு பலமாக இருந்தது குப்த சாம்ராஜ்யத்தில்; மத்திய அரசு பலமாக இருந்தது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில்; ஆனால் இன்று அந்த சாம்ராஜ்யங்கள் எங்கே?

சரிந்த சாம்ராஜ்யங்களுடன்—இப்போது இருக்கிற சாம்ராஜ்யத்தை ஒப்பிடுவதற்கு உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். அந்த சாம்ராஜ்ய ராடிகள்—தமது சாம்ராஜ்யங்களுக்கு அதிகமான வலிவு தேட முயற்சி செய்த ஒவ்வொரு நேரத்திலும் சரிவுதான் ஏற்பட்டது என்பதை சரித்திரமுணர்ந்தவர்கள் அறிவார்கள்.

ஒவ்வாங்குச் சீப் காலத்தில் இருந்த வலிவான மத்திய அட்சிக்கு ஒப்பான மத்திய அட்சியை சரித்திரத்திலே காண முடியாது. ஆனால் அந்த சாம்ராஜ்யம் என்ன ஆயிற்று என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

764 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

நமக்கிருக்கிற கவலை எல்லாம்—தூக்க முடியாத பாரத்தை
மத்திய ஆட்சியினர் விரும்புகிறார்களே என்பதுதான். மத்திய
அரசின் வலிவு என்பது மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றின் தனித்தனி
வலுவையும் கூட்டியதால் ஏற்பட்ட மொத்த வலிவு தான் என்றால்
வாதத்திற்கு ஏற்றது; அரசியலுக்கு நல்லது; காரியத்திற்கும்
உகந்தது. ஆனால் மத்திய அரசுதான் எல்லா உரிமைகளையும்,
பலத்தையும் வைத்திருக்கும்; மாநிலங்கள் தத்தித்தத்தி நடக்கும்
அதிகாரம்தான் வைத்திருக்கும் என்றால் அது எதற்கும் பொருத்த
முடையதல்ல. மாநில அதிகாரங்களை எல்லாம் எடுத்து, மத்திய
அரசு குவித்து வைத்துக் கொள்வதால் மாநிலங்கள்
பலகேமடையும் என்பது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசுக்கென்று
புதிய வலிமை ஏதும் ஏற்பட்டுவிடாது.

நாட்டுப் பாதுகாப்புத் தவிர மற்ற அதிகாரங்கள் அனைத்தையும்
பற்றிச் சிந்திப்போம். மாநிலங்களுக்குத் தேவையான
அதிகாரங்களை மாநிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். பின்னர்
மாநிலங்கள் விரும்பித் தருகின்ற மீதியுள்ள அதிகாரங்களை மத்திய
அரசு எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.”

திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும், “பின்னர்
மாநிலங்கள் விரும்பித் தருகின்ற மீதியுள்ள அதிகாரங்களை மத்திய
அரசு எடுத்துக்கொள்ளட்டும்.”

தற்போதுள்ள அரசியல் சட்டத்தை ஆராய்ந்து மாநில
மத்திய அரசுகளுக்குள்ள அதிகாரப் பங்கிடுகளை மாற்றி அதிக
அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குத் தர வேண்டும். அதற்கான ஒரு
குழு அமைத்து ஆராய வேண்டுமென்று நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்
குழுவிடம் நான் யோசனை தெரிவித்துள்ளேன்.

இன்றைய தினம் மாநில அரசுக்குள்ள வேலை என்ன?
மக்களுக்குச் சோறு போடுவது—வேலை வாய்ப்புத் தருவது—
தொழில் நிதியை நிலைநாட்டுவது—சுகாதாரத்தைப் பேணுவது—
கல்விச் செல்வத்தை வளர்ப்பது போன்ற எண்ணற்ற வேலைகளைச்
செய்ய வேண்டியது மாநில அரசு.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்றார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 765
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆனால் மத்திய அரசின் வேலை என்ன? நாடக மேடையில் வரும் இராஜா, மந்திரியை அழைத்து, “மந்திரி! நமது மாநகர் தன்னில் மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகிறதா?” என்று கேட்பானாம். அதுபோல் மாதம் ஒரு முறை மாநில மந்திரிகளை மத்திய மந்திரி டில்லியில் கூட்டி, பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி எப்படி இருக்கிறது? காலரா நோய் தடுக்கப்பட்டு விட்டதா? என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தர்பார் பேச்சுப் பேசும் பொறுப்புதான் டில்லிக்கு இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

மக்களின் சுக அக்கத்தோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பது மாநில அரசு தானே தவிர—மத்திய அரசு அல்ல.”

அண்ணா அவர்கள் விளக்குகிறார்கள் :

“மக்கள் மீது அக்கறை இருக்கலாம் மத்திய அரசுக்கு. அது எப்படிப்பட்ட அக்கறை? குடிசைப் பகுதியில் தீ பற்றியதும் மூன்றாவது மாடியிலுள்ள சீமான்—எதோ கரும் புகை தெரிகிறதே; தீ விபத்து போலிருக்கிறதே; என்று கூறுவானே அதைப் போன்ற அக்கறைதான் மத்திய அரசின் அக்கறை.

ஆனால் குடிசைப் பகுதியில் தீ பற்றியதும் பதறிக் குதிப்பது யார்? அந்தக் குடிசைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள குடிசை வாசிதான். அதைப் போல மாநில அரசினர்தான் மக்களின் குறைகளை நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டியவர்கள்.

அதிகாரம் தேவைக்கு அதிகமாகக் குவிந்துவிட்டதால் என்ன நடக்கிறது? நான்”

நான் என்றால், அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறார்கள் :

“நான் அண்மையில் டில்லி உணவு அமைச்சரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன்.”

“எனக்கு தொலைபேசியில் பேசும் சக்தி அதிகம் இல்லை யாதலால் (அண்ணா சொல்கிறார்) எனது நண்பரை விட்டுப் பேசச் சொன்னேன். உணவு அமைச்சர் ஜெகஜீவன் ராம் (திரு. ஜெக ஜீவன் ராம் அப்பொழுது உணவு அமைச்சர்). ஊரில் இல்லாத

766 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

தால் துணை அமைச்சர் விண்டே என்பவர் பேசினார். கள்ளக் குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து சர்க்கரையை வெளிக் கொணரும் உத்தரவு டில்லியில் இருந்து வராததால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும் என்ற விஷயத்தை அவருக்குக் கூற முயன்றேன். கள்ளக்குறிச்சி என்ற பெயரைப் புரிந்துகொள்ள அவருக்கு 15 நிமிடங்கள் ஆயிற்று. பெயரைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத தற்காக அவர் மீது நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. சர்க்கரை ஆலை இருப்பது தமிழ்நாட்டில், அதைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் டில்லியில் என்று அதிகாரத்தைப் பிரித்துத் தந்தார்களே அவர்கள் தான் குற்றவாளிகள்.

இப்படி கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து காட்பாடி சிறு தொழிற்சாலை வரை எல்லாவிதமான சிறு விஷயங்களிலும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் விளைவு பெரிய விஷயங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியாமல் போய் விடும் என்பதால் தான் அதிகாரங்கள் டில்லியில் குவிக்கப்படக் கூடாது என்கிறேன்.

ஆகவே, வலிவான மத்திய அரசுதான் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பது தவறு. மாநில சுயாட்சி தர தயக்கம் காட்டுவார்களேயானால் அளவுக்கு மீறிய அதிகாரங்களைத் தாங்கித் தாங்கி பாதுகாப்புப் போன்ற பெரிய விஷயங்களில் கூட சோடை போய் விடுவார்களோ என்பதுதான் என் சந்தேகம்.

மேல் அதிகாரம் அனைத்தும் டில்லியில் இருப்பதை மாற்றிடத் தான் மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் பிறந்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது தேவையின் அடிப்படையில் எழுந்த அரசியல் கோரிக்கையே தவிர அரசியல் கட்சிக் கோரிக்கை அல்ல."

இது அண்ணா பேசியது. அதே மாநாட்டில் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். "மத்திய அரசை எதிர்த்து மாநில சுயாட்சிக்காக நடக்கும் போராட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்" என்று அதே மாநாட்டில் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 767
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இது முரசொலியில்தானே வந்தது என்று இங்கே சொல்லா
விட்டாலும் நாளைக்குச் சொல்லக்கூடும். அதற்காகத்தான் 'இந்து'
பத்திரிகையின் 'ஃபோட்டோஸ்டெட்' காப்பி எடுத்து வந்திருக்
கிறேன்.

"C. Ms. want effective State autonomy"

என்ற தலைப்பில் அண்ணா அவர்களும், நம்பூதிரிபாத் அவர்களும்
பேசிய பேச்சு அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

(பிர்பகல் 1.00)

அதைப் போலவே 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' ஜூலை 21, 1968
இதழில்—

Annadurai wants panel to consider State autonomy

என்று அந்தச் செய்திகள் எல்லாம் அப்போதே பத்திரிகைகளில்
வந்திருக்கின்றன.

செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'கருணாநிதி ம.பொ.சி.
யினுடைய அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா' என்று.
அந்த மாநாட்டில் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
"இப்படி மத்திய மாநில உறவுகளை ஆராய்ந்து அறிக்கை தர
ம.பொ.சி. அவர்களே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஒரு குழுவை
அமைக்கலாம்."

இன்றையதினம் ம.பொ.சியே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

ம.பொ.சி.-க்குள்ள வசதியில் அது இயலாது என்ற
காரணத்தால் ம.பொ.சி.-க்குச் சொன்னால் என்ன, எனக்குச்
சொன்னால் என்ன என்பதால் இராஜமன்னார் குழு அமைக்கப்
பட்டது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் தமிழக அரசின்
கருத்துக்கள் இங்கு ஆராயப்பட, விவாதிக்கப்பட, தீர்மான
ஷடிவில் உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Before he begins further arguments, I
want to have from the Hon. Chief Minister one clarification.
He has mentioned 'மத்தியிலே கூட்டாட்சி' It would be better
for the purpose of useful discussion if he were to spell out clearly
as to what exactly he means by that expression. The House
would like to know the meaning of the expression. Does he want
parliamentary election or wants to send some parliamentary
members to Centra Government or to inter-State council? He has

768 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20]

not mentioned anything. He can spell out what he means in five sentences. What is in his mind? The House would like to know or six sentences. That would be useful for healthy discussion.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனியாக ஹாண்டே அவர்கள் ஒருநாள் வரட்டும். அவர்களிடத்தில் விளக்கமாகப் பேசுகிறேன். வாருங்கள், பேசலாம்.

(டாக்டர் ஹாண்டே குறுக்கீடு)

எல்லா விளக்கங்களும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கும் 'மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின அறிக்கை பற்றியும் தமிழ் நாடு அரசின் கருத்துரைகள்' என்ற அறிக்கையிலே எல்லா விளக்கங்களும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி விளக்கம் கேட்கக் கூடாது.

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. I would like to know whether the Hon. Chief Minister (when he is rightly cornered) can try to escape from explaining what exactly he means by the expression 'மத்தியிலே கூட்டாட்சி'.

Is it in order for him to escape from explaining that expression to this House? Is it not his duty to give a clear answer to that?

என்று கேட்டால், 'நீங்கள் வீட்டுக்கு வாருங்கள்' என்று சொல்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐந்து நாட்கள் ஏற்கனவே விவாதம் நடந்திருக்கிறது. இதிலே எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை.

(டாக்டர் ஹாண்டே நின்று கொண்டிருந்தார்)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, Tamil Nadu Government views on State autonomy and the Rajamannar Committee Report.

என்ற புத்தகம் அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மத்திய சர்க்கார் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். லோக் சபா இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? கிரியராகச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 769
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : லோக் சபா கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா?

(டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்து பேசிக் கொண்டே இருந்தார்—கூச்சல் குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நிற்கும்போது தாங்கள் எழுந்து நின்று கொண்டு பேசிக் கொண்டே இருப்பது அவையின் நிகழ்ச்சியில் குறுக்கிடுவதாக இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நின்றால் உறுப்பினர்கள் உட்கார வேண்டுமென்பது மரபு. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் மன்றத்திலுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதுவள்ள முறைகேடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி விளக்கம் பெற எழுந்தால் பேசுகின்றவர்கள் இடம் அளித்தால்தான் குறுக்கிட முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கருத்துக்களைத்தான் இந்த அவையில் எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். எங்களால் முடிந்தது கருத்துக்களைத் தருகிற சக்திதான். அதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவையும் தா என்று கேட்டால் அது எங்களால் இயலாத காரியம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அந்தக் கருத்து என்ன என்றுதான் விளக்கமாகக் கேட்கிறேன்.

திரு. குழ. செல்லையா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவு இல்லை என்று சொல்லுகிறாரா?

திரு. முனு ஆதி : முதலமைச்சர் அவர்களே 'அறிவு இல்லை' என்று சொன்னால் நாங்கள் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இவ்வளவு பேர் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இவ்வளவு பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அண்ணா பேசிய பேச்சு முழுவதையும் படித்துக் காட்டினேன். நீங்கள் எல்லாம் அப்படியே அதிலே இணைந்தீர்கள். ஆனால் ஹாண்டே அவர்களால் இணைய முடியவில்லை (ஆவாரம்).

(டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்து நின்றார்—கூச்சல் குழப்பம்)

770 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ருர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் அண்ணா அவர்கள் பேசிய
பேச்சை முழுவதும் கேட்டேன். நான் கேட்பது புதிது அல்ல.
1968-ம் ஆண்டிலேயே இந்த மன்றத்தில் கேட்டிருக்கிறேன்.
நம்மைப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம்
முதலமைச்சருக்குத் தேவையில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு
மிக்க மரியாதையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அண்ணா அவர்கள்
சொன்னதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்களைக்
கிண்டல் பண்ணுவதற்காகவோ வேறு எதற்காகவோ நான் இதைக்
கேட்கவில்லை. உண்மையிலேயே ஒரு விளக்கத்தைப் பெற
வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். மாநிலத்திற்கு
சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்றார்கள். அண்ணா பேசியதைப்
பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு முதலமைச்சர்
அவர்கள் கூட்டாட்சி என்று சொன்னதற்கு விளக்கம் கேட்க
விரும்புகிறேன். அதை ஸ்பெல் அவுட் பண்ணிச் சொல்லட்டும்.
என்னை ஏன் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும்?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, அண்ணா
அவர்களுடைய பேச்சை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் படிக்கும்
போது பொறுமையோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால்
டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பொறுமையாக இல்லை என்றும்
இணையமுடியவில்லை என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள்
சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு டாக்டர் ஹாண்டே
அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்களே.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஹாண்டே அவர்கள் இணையவில்லை
என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த ம.பொ.வி.
காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது திராவிட
முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்து 'இந்திய நாட்டினுடைய
ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்க வந்த அநாகரிகக் கும்பல்' என்று

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் 771
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

சொன்னார்களோ, அந்த ம.பொ.சி. நடத்திய மாநாட்டைப் பற்றி இப்போது சொல்லுகிறார்களோ என்பதுபற்றித்தான் அவர் வருத்தப்பட்டும் பேசியது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ம.பொ.சி. அவர்கள் நடத்திய மாநாட்டில் கலந்து கொண்டது நான் அல்ல. அண்ணா கலந்து கொண்டு பேசினார். அண்ணா கலந்து கொண்டு பேசிய பேச்சைத்தான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன்.

அடுத்து, மாநில அரசுகளுக்கு மத்திய அரசு கட்டளை இடுகிற அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்கிறோம். 'இது நியாயமா? இது இருக்கலாமா' என்ற வாதங்களை நம்முடைய நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மாரிமுத்து அவர்களும்—நம்முடைய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன்—அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருக்க வேண்டுமென்ற எந்தக் கட்டாயமும் கிடையாது. எப்படி மாநில அரசுகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைகின்றனவோ அதைப்போல்தான் மத்திய அரசும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைகிற அரசு. நாடாளுமன்றம் அவர்களுடைய கையில் இருக்கும் காரணத்தால், டில்லியில் அவர்கள் வீற்றிருக்கும் காரணத்தால் மத்திய அரசு என்பது எஜமானர் நிலைமையிலும், மாநில அரசுகள் என்பது அடிமைகள் நிலைமையிலும் இருந்திடல் வேண்டுமென்று யாரும் தலையில் எழுதி வைக்கவில்லை.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் பேசும்போது அதை வெகு அழகாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒரு அடிமை மனப்பான்மையோடு, முதலாளித்துவ மனப்பான்மையோடு மத்திய மாநில உறுவுகள் இருத்தலாகாது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் கட்டளையிடுகிறவர்கள் என்றால் எஜமானர் சளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கட்டளையைப் பெற்று அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டிய அவசியத்திலே மாநில

772 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

அரசுகள் இருக்கத் தேவையில்லை. அது ஜனநாயக மரபுக்கு—
முறைக்கு ஏற்றதல்ல. மாநில அரசுகள் தவறு செய்தால் மக்கள்
தான் அதற்கான தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமேயல்லாமல், மத்திய
அரசு தீர்ப்பளிப்பது என்பது முறையல்ல என்பதற்காகத்தான்
அந்த விதி தேவையில்லை என்ற தமிழக அரசினுடைய கருத்துரை
இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மத்திய அரசு கட்டளை பிறப்பித்து மாநில அரசைக்
கலைத்து விடுவது, ஏன் அந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றவில்லை
என்று 'எஜமான்' இடத்திலிருந்து பேசுவது எல்லாம் கூட்டாட்சி
முறைக்கு முரண்பட்டதாகும் என்ற காரணத்தால்தான் அது
வில்லக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறோம்.

இதுகுறித்து முன்னாள் மேற்கு வங்கத் தலைமை நீதிபதி முகர்ஜி
குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இவைகளெல்லாம், இந்த டைரக்டிவ்ஸ்,
கட்டளைகள் பிறப்பிக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தின் விதிகள் எல்லாம்
1935-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் அப்போது தேவைப்பட்டவைகள்,
தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் இவைகளெல்லாம் தேவையில்லை என்று
முகர்ஜி குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவரும் அந்தக்
கருத்தை எதிரொலிக்கிறார். மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கி
விட்டு, அதை பிரிட்டிஷார் காலத்தில் வைஸ்ராய் தனது
கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்து இருந்தார். ஆகவே, அந்தப்
பேரறிவாளர்களின் கருத்து, நம்முடைய அனுபவங்கள், 1935 ஆம்
ஆண்டு சட்டத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்ற அரசியல் சட்டம்—
இவைகளின் காரணமாகக் கட்டளை பிறப்பிக்கும் இந்தத் தன்மை
உலகத்தில் எந்த அரசியல் சட்டத்திலும் இல்லை.

இப்படி மாநிலங்களைத் தண்டிக்கும் தன்மை—சர்வாதிகார நாடு
என்று சொல்லுகிறார்கள்—சர்வாதிகார நாடு என்று சொன்னால்
தங்கமணி அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று
கருதுகிறேன்—சோவியத் ரஷ்யாவை—அந்த ரஷ்யானிலே கூட
இதற்கு ஈடான விதி எதுவும் கிடையாது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 773
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்திய அரசு, மாநிலங்கள் சில சட்டங்களின்படி நடக்கத் தவறிவிட்டால் மத்திய அரசுக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கும் அதிகாரங்களின்படி மாநில அரசு நடக்கத் தவறி, அதை மீறி நடந்தால் அப்படிப்பட்ட காரியங்களை ரத்து செய்யும் அதிகாரங்களைத்தான் ரஷ்யாவில் வைத்து இருக்கிறார்களே அல்லாமல், மாநில அரசை உடனே கலைத்து விடுவது என்கின்ற அதிகாரத்தை சோவியத் ரஷ்யாவும் பெற்று இருக்கவில்லை என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் பற்றிப் பேசப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1935-வது வருடச் சட்டத்தில் என்ன அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டனவோ, அதேமுறைதான் இங்கே வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் 1935-ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலே இருக்கும் அதிகாரம் கூட மாநிலத்திற்கு இல்லையே என்று சொன்னார்கள். அப்போது கூட நான் ஏற்கனவே தெரிவித்து இருக்கிறேன். 1935-வது வருட சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மாநிலங்கள் சம்பந்தமான அளவுக்கு அமலுக்கு வந்ததே தவிர அன்றைக்கு மத்தியில் பிரதம மந்திரி என்றோ மந்திரி சபை என்றோ இல்லையே! இப்போது புதிதாக நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னால்தான், பிரதம மந்திரியும் மத்திய சர்க்காரும் ஏற்பட்டு, அதன் அடிப்படையிலேயே வந்ததல்லவா மாநிலங்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 55 என்றார்கள். 55-அல்ல, 1935 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் இருந்து நல்லவைகள் சிலவற்றை விளக்கி இருக்கலாம். அதை திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கக்கூடும். ஆனால் எவையெவை இன்றுள்ள சூழ்நிலைக்கு தேவை இல்லையோ அவர்களை யெல்லாம் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒன்றுதான் இந்தக் கட்டளையிடும் அதிகாரம் என்பதைக் குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

774 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைக்களை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் பற்றி கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். இது நாடாளு மன்றத்தின் அதிகாரத்தையே எடுத்து விடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களுக்கு சட்ட மன்றம்தான் சுப்ரீமாக இருக்கிறது. அதுபோல் மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களுக்கு நாடாளுமன்றம்தான் சுப்ரீமாக இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுத்து விடக்கூடாது. மறந்து விடக்கூடாது. இதில் இரண்டுவிதமான கருத்துகளுக்கு எள்ளளவும் இடமில்லை. ஆனால் நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிற 'இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்' வேறு; இது 263-வது பிரிவின்படி இப்போது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிற இன்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலைப் பற்றி நாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. அந்த இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் கூடவே இல்லை. அதைப்பற்றிப் பல பேர் முறையிட்டு இருக்கிறார்கள். கூடவே இல்லை. ஆனால் அதே 'இன்டர்-ஸ்டேட்' கவுன்சில் இருக்கலாம் என்ற வாதம் வந்தபோது கூட நம்முடைய ஈ.எம்.எஸ். அவர்கள் அந்த இன்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் இப்போது இருப்பது போல் இருக்கக் கூடாது—அது இருந்தால் மாநிலங்களுடைய உரிமை பறிக்கப்பட்டு விடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்ற மாறுபட்ட கருத்தை ஒரு நேரத்தில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

இப்போது 263 ஆவது பிரிவில் குறிப்பிட்டு இருக்கின்ற இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில், இப்போது இருப்பதுபோல் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிற கவுன்சில் உருவாகுமானால் நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நேற்று எழுப்பிய பிரச்சினை, அந்தச் சந்தேகம் வரக்கூடும். ஆனால் நாம் நம்முடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கின்ற இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் வேறு மாதிரியானது. எல்லா அதிகாரங்களும் பங்கிடு செய்யப்பட்ட பிறகு நாம் அந்த இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் உருவாக வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அங்கே மத்திய அரசிடம் காப்பாட்டிருக்கிற நான்கு அதிகாரங்களில் ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை ஒரு மாநிலத்தையோ அல்லது பல மாநிலங்களுையோ

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் 775
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அல்லது மத்திய மாநில உறவுகளையோ பாதிக்குமானால், அவைகள்
மட்டுமே நாம் குறிப்பிடுகிற இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலில்
விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு கச்சத்திவு பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்
வோம். அது வெளிநாட்டு விவகாரம் பற்றியது, நாம் இன்று
இங்கேயிருக்கும் கருத்துக்களைப்பற்றி முழுக்க முழுக்க மத்திய
அரசிடம் கெட்டுத்து இருக்கிறோம். ஆனாலும், கச்சத்திவு
தமிழ் நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தொடக்கடியது
என்பதையாரும் மறுத்திடல் இயலாது. இது சம்பந்தமாக
மத்திய அரசு அந்தரங்க முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்குமானால்,
அந்த நேரம் அதன் பலாபலன்களைப் பற்றி நாம் குறிப்பிடுகிற
இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட வேண்டும்.
அதுதான் நாம் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலுக்கு சொல்லியிருக்கும்
விளக்கமாகும்.

அப்படி இப்போது கலந்து ஆலோசிக்கப்படவில்லை.
மாநிலங்கள் கலந்து ஆலோசிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு
நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர், அகில இந்திய
தலைவர் அசோக் மேத்தா அவர்கள்கூட அண்மையில் ஒரு
கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விழுப்புரம் மாநாட்டில் கச்சத்
திவு பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானம்
பற்றி அச்சுதமேனன் அவர்களைக் கேட்டபோது, அச்சுதமேனன்
சொன்னார்கள், பிரதம மந்திரி இலங்கைக்குப் போகும்
போதோ அல்லது போய் வந்தபிறகோ முதலமைச்சர்
கருணாநிதியை கலந்து பேசியிருந்தால் அவர் பகிரங்கமாக இது
பற்றி மாநாட்டில் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்காது.
வெளிநாட்டு விவகாரங்களில்கூட முதலமைச்சர்களைக் கலந்து பேச
வேண்டும். இதற்கான 'போரம்' இப்போது இல்லை. அதனால்தான்
தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் தன்னுடைய முறையையும், தமிழ்
நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளையும் மாநாட்டில் வெளிப்படுத்தி
யிருக்கிறார் என்று அச்சுதமேனன் குறிப்பிட்டார். --மன்னிக்கவும்--
இதை அசோக் மேத்தா குறிப்பிட்டார்கள். அச்சுதமேனனுக்கும்

776 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவினர் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

அந்தக் கருத்து இருப்பதால் அந்தப் பெயர் பின்னி வந்து விட்டது. அத்தகைய 'போரம்' தான் நாம் நினைக்கிற இன்டர்ஸ்டேட் கவுன்சில் ஆகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. மாறன் எழுதிய 'மாநில சுயாட்சி' என்ற புத்தகத்தைப் படித்துக் காட்டி, இப்படி நினைத்தால் தமிழ் நாட்டையே துண்டு துண்டாகப் போட்டு பல பேருக்கு கொடுத்து விடலாம் என்று அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது அநீத கற்பனை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கற்பனைக்கு எடுத்துக்காட்டு இல்லாமல் இல்லை. கற்பனையாக இருக்கலாம். நடந்தா விடப்போகிறது. அது வேறு விஷயம். ஆனால் இப்போது இருக்கும் அரசியல் சட்டத்தின் மத்தியில் அவர்கள் பெற்று இருக்கும் அதிகாரங்களுக்கு இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு இருந்து இருக்கிறது.

டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் மேற்கு வங்க சட்டசபையில் முதலமைச்சராக விற்று இருந்த அந்த நேரத்தில் மேற்கு வங்கத்திற்குச் சொந்தமான பெருவாரியை, அவர்களைக் கேட்காமலேயே பாகிஸ்தானுக்குக் கொடுத்து விட பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சம்மதித்து விடுகிறார். நடந்ததா இல்லையா? மேற்கு வங்கத்தில் இருக்கும் பெருபாரியை மேற்கு வங்க முதலமைச்சரை கலந்து ஆலோசிக்காமலேயே பாகிஸ்தானுக்கு கொடுத்து விட நேரு சம்மதம் கொடுக்கிறார். முடிவாகி விடுகிறது. உடனே பி. சி. ராய்க்கு வேறு வழியில்லை. அவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு போகிறார். பி. சி. ராய் காங்கிரஸ்காரர். மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார். மத்திய அரசை எதிர்த்து முதன் முதலாக வழக்கு தொடுத்தவர் டாக்டர் பி. சி. ராய் என்று அன்று இந்திய பத்திரிகைகளெல்லாம் எழுதின. அத்தகைய புகழ் மிக்க வழக்கு—அந்த வழக்கு—அந்த வழக்கினுடைய தீர்ப்பு என்ன தெரியுமா?

அந்த வழக்கில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தாமல், பெருபாரியை பாகிஸ்தானுக்கு தானம் செய்து இருக்கக்கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்தது. அதற்குப் பிறகாவது,

மாநில சபாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் 777
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பி. சி. ராயைக் கூப்பிட்டு மத்திய அரசு வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டதா? இல்லை. என்ன செய்தார்கள்? அப்படியா சங்கதி! திருத்து அரசியல் சட்டத்தை! என்று நாடாளுமன்றத்தில் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி பெருபாரியை பாகிஸ்தானுக்கு தானம் அளித்தது சரிதான் என்கின்ற அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்தை திருத்திக் கொண்டார்களே தவிர, பெருபாரி மேற்கு வங்கத்தின் பகுதி ஆயிற்றே என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு எழவில்லை. அந்த அதிகார ஆணவத்தைத்தான் குறைக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையைத்தான் மாற்ற வேண்டுமென்று இன்றைக்கு நாம் கூறுகிறோமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பெருபாரி எப்படி இதற்குச் சரியான உதாரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்திய நாட்டின் எல்லையை மாற்ற வேண்டுமானால், அல்லது டெரீடரிஸை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அதற்கு அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாமல் போய்விட்டார்கள் என்பதைத்தான் பி. சி. ராய் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினாலையொழிய அது எந்தப்பகுதியிலே இருக்கின்ற இடத்தை எடுத்தார்கள் என்ற பிரச்சினைக்கு அல்ல என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள், இருக்கின்ற அதிகாரங்களுக்கு வக்கிலாக இருக்கிறீர்கள். நான் இருக்க வேண்டிய அதிகாரங்களுக்கு வக்கிலாக இருக்கிறேன். அவ்வளவு தான் வித்தியாசம். நீங்கள் இருக்கிற அதிகாரங்களுக்காக வாதாடுகிறீர்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் மாற்றப் பட வேண்டிய அதிகாரங்களைப்பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய அக்கறை கவனம்யாவும் மத்திய அரசுக்கும், நாட்டுக்கும் மொத்தமாக இருந்தது. பி. லி. ராய் அவர்கள் ஆஃப்டர் ஆல் எ சீஃப் மினிஸ்டர் எ ஸ்டேட், அவருக்கு ஒரு மாகாணத்தினுடைய இண்டரெஸ்டு தான். ஆனால் ஒரு

778 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 29]

நாஷனல் இண்டரெஸ்டில் அந்த டெஸிஷன் வந்திருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய தேச பக்தி குறைவானது. அதை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டார்—நாங்கள் தடுத்து நிறுத்திவிடுவோம் என்று சொன்னால், என்ன அவர்களை விட தேசபக்தி நமக்கு எல்லாம் இருக்கிறதா என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பி. ஸி. ராய் அவர்கள் சாதாரண ஆள் அல்ல. பி. ஸி. ராய் அவர்கள் நேருவை 'மிஸ்டர் நேரு' என்று அழைக்கக்கூடிய அளவுக்கு வல்லமை பொருந்தியவர் ஆவார். நான் நேரு அவர்களை தாழ்த்திச் சொல்ல வில்லை. 'ஆஃப்டர் ஆல் சீஃப் மினிஸ்டர்' என்றால் அவ்வளவு சாதாரணமா? கிள்ளுக் கிறையா? சீஃப் மினிஸ்டர் என்றால்... (கரவொலி).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாசிஸ்தானத்தோடு இந்தியா ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருந்தது இரண்டு நாடுகளின் நன்மையையும் மனதில் வைத்து ஒரு முடிவுக்கு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வந்தார்கள். அப்படி முடிவுக்கு வந்து பெருபாரி கொடுக்கப்பட்டதால் தேசம் பாழாகிவிட வேண்டும். அல்லது பி. ஸி. ராய் அவர்கள் கேட்டுவிட வேண்டும். வங்கம் குறைந்து விடவேண்டும் என்று கொடுத்திருப்பார்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பி. ஸி. ராய் 'மை பாய்' என்று தான் நேரு அவர்களைச் சொல்வார்கள். அவர் வயதில் முதிர்ந்தவர் (கரவொலி).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மணி ஓசை இந்தப் பக்கம் கேட்கிறது. அதுவும் தங்க மணி ஓசை கேட்கிறது (கரவொலி).

இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றி ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள், யாரைக் கேட்டார்கள்? கேட்டார்களா? எவ்வளவு பேர்களை இன்றைக்கு நாம் சுமந்து தீரவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்? இலங்கைத் தமிழர்கள் இங்கே வருவதிலே நமக்கு

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள் 779
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர்களைப் பற்றி ஒரு ஒப்பந்தம் நடைபெறுகிறபொழுது யாரைக் கலந்துகொண்டார்கள்? இந்த மாநிலம் கலந்துகொள்ளப்பட்டதா? ஏதோ போனால் போகிறது? என்று டெல்லிக்கு திரு. ராமையா அவர்கள் போய் தானும் கலந்து கொண்டது போல் பாவனை காட்டப்பட்டதே அல்லாமல், யார் மதித்தார்கள்? இல்லை. இப்பொழுது இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினையைப்பற்றி நம்முடைய மாநில அரசோடு ஏதாவது கலந்து கொள்ளப்பட்டதா? கச்சத் தீவுப் பிரச்சனையில் இந்த மாநில அரசுடன் ஏதாவது கலந்து கொள்ளப்பட்டதா? எங்கேயாவது விருந்துக்குப் போகிற நேரத்தில் இரண்டு மந்திரிகள் சந்தித்துப் பேசுகிறார்கள். கச்சத்தீவு பற்றி “என்ன செளக்கியமா?” என்று கேட்பது போலப் பேசுகிறார்களே அதைத் தவிர, இன்றைக்கு கச்சத் தீவு பிரச்சனை தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சிபூர்வமான ஒரு பிரச்சனை, கச்சத் தீவு உரிமையை விடக் கூடாது என்பது தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஆழ்ந்த, மிகக் கொள்கைப் பிடிப்பு நிறைந்த ஒரு கோஷமாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி எத்தனையோ செய்திகள். தினம் தினம் பத்திரிகைகளில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு அரசுடன் இதுபற்றிக் கலந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை.

திரு. பி. வி. ராய் அவர்கள் நம்முடைய நேருதானே— அம்மையார் அவர்களைவிட பி. வி. ராய் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்—நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னது போல அவர் அவ்வளவு நெருங்கிப் பழகுகின்ற தன்மை வாய்ந்தவர். நேரு, பி. வி. ராய் அவர்களை மிகுந்த பெருமைக்கு உரியவராக்கி வைத்திருந்தார். அந்த பி. வி. ராய் அவர்களே, நேருதானே செய்தார். நமது பிள்ளை தானே, நமது பையன் தானே என்று கருதிக் கொள்ளாமல் ‘மாநிலத்தின் உரிமையைக் காப்பாற்றுவதற்கு நான் மத்திய அரசை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட் செல்வேன் என்று போர்ப் பறை கொட்டினார்களே அந்த பி. வி. ராய் அவர்கள் காங்கிரஸ் காரராக இருந்தவர்தான். இந்த மாநில உணர்ச்சிக்கு வாரிசாக

780 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இன்றைக்கு தமிழகத்தில், தமிழ் நாட்டில் தி.மு.க. அரசு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன் (கரவொலி).

பொதுப் பட்டியலில் உள்ள அதிகாரங்களைப் பற்றி மத்திய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலிலேயும் மாநிலங்களையும் கலக்க வேண்டும் என்று நான் கூறியிருப்பதிலும் எந்தத் தவறும் கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்களைப்பற்றி நம்மைக் கலந்துகொண்டு சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மற்றும் சிலரும் அதைப்பற்றி கூறினார்கள், கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்களை ரத்து செய்யக்கூடிய பிரச்சினை இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்டது. மாநில அரசுகளோடு கலந்து கொண்டிருக்கலாம். இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலுக்கு வந்திருந்தால் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சார்பாக கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்க முடியும். அதன் காரணமாக இப்பொழுது எடுத்த முடிவு மாறி இருக்க இயலும். இவைகளையெல்லாம்தான் இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலில் ஆராய வேண்டும் என்று சொல்கின்றோமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கச்சத் திவு சம்பந்தமாக மத்திய அரசு எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை, தமிழகத்தைக் கலக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள், அது வேதனைக்குரிய செய்திதான். ஆனால், அதே நேரத்தில் இலங்கையில் இருக்கிற தமிழர்களைக் கொடுமைப் படுத்தினார்கள் என்ற செய்தியும் வந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்—வெளிநாட்டுப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசவில்லை. கச்சத் திவு தமிழகத்திற்குச் சேரவேண்டிய ஒன்று. அதற்காக மத்திய அரசு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: புதுக் கருத்துச் சொல்கிறீர்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 781
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20]

திரு. கோவை செழியன் : இதற்காக மத்திய அரசை எதிர்த்து
நீங்கள் ஏதாவது போராட்டம் நடத்தினீர்களா? அந்த
நேரத்தில் இலங்கையிலிருந்து வந்த பிரதம மந்திரிக்கு நீங்கள்
மாலை போட்டு வரவேற்புத் தந்திருக்கிறீர்கள். முடியாது என்று
சொன்னால் மத்திய அரசு கழுத்தை வெட்டிவிடுவார்களா?
முடியாது என்று ஏன் சொல்லவில்லை?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் கூட அதைத்தான் சொல்ல
நினைத்தேன். இலங்கை பிரதமர் வந்தார்கள். அந்த பிரதம
அமைச்சரை வரவேற்க வேண்டியது நம்முடைய முதல் அமைச்சர்
கடமை. ஆனாலும், தமிழர்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும்
வகையில், வரவேற்க முடியாது—தமிழ் நாட்டின் சார்பில் பொது
மக்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுவார்கள் என்று ஜாடை காட்டி
யிருந்தால், அன்றைக்கு திருமதி பண்டாரநாயகா அவர்கள் இங்கே
இறங்கியிருக்க முடியாது. பிரதமர் அவர்கள் நம்முடைய புண்
பட்ட உள்ளத்தைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். அதைச்
செய்திருக்கலாமே?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பி. வி. ராய் அவர்கள்
தன்னுடைய மாநிலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக சுப்ரீம்
கோர்ட்டுக்குச் சென்றதுமாதிரி கச்சத் தீவுப் பிரச்சினை,
இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் இந்த அரசு ஏன் நடவடிக்கை
எடுத்திருக்கக் கூடாது? அதை சுப்ரீம் கோர்ட்டின் சுவனத்
திற்குக் கொண்டுபோவதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கச்சத் தீவு பிரச்சினையில்
இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் மாநில
சுயாட்சி தேவை. அது கூடப் போதாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாநில சுயாட்சி இல்லாமல்
டாக்டர் பி. வி. ராய் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறாரே?
அதேமாதிரி நீங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் நடவடிக்கை
எடுக்கின்ற உணர்வோடு கேட்டாரே தவிர, நடவடிக்கை வெற்றி
பெறவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் முழுவதும் கவனிக்காமல்
அரைகுறையாகப் பேசுவது நல்லது அல்ல.

782 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ஹர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

(மறுபடியும் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் எழுந்திருந்தார்).

லாவணி பாடிக்கொண்டே இருக்கக் கூடாது. நீங்கள் பேசும் பொழுது நான் உட்கார்ந்திருந்த மாதிரி, நான் பேசும்பொழுதும் நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்.

தலைவர் அவர்களே, இலங்கைப் பிரதமருக்கு நான் வரவேற்பு அளித்தது சரியா என்று கேட்டார்கள். ஒரு நாட்டினுடைய பிரதமர் வருகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு மரியாதை காட்டுவது என்பது வேறு, அதே நேரத்தில் நமது உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்பது என்பது வேறு. அன்றைக்கே இலங்கையில் நடைபெற்ற பிரச்சினையைக் கண்டித்து, சூழ்நிலைகளை, சம்பவங்களைக் கண்டித்து நான் அறிக்கை விடுத்திருக்கிறேன்.

இந்தியாவுக்கு வருகின்ற ஒருவரை வரவேற்பது நம்முடைய பண்பாட்டைப் பொறுத்த விஷயம். வராதே போ என்று சொல்கின்ற உரிமையை நாம் பெற்றிருக்கவுமில்லை. அந்த நாகரிகத்தை நாம் பெற்றிருக்கவும் இல்லை. அதற்காக இலங்கையில் நடைபெற்ற சம்பவத்தை ஆதரித்துவிட்டதாகவும் அர்த்தம் இல்லை. இங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவோ காரசாரமாகப் பேசுகிறோம் நம்முடைய உரிமைகளைப்பற்றி. இங்கிருந்து தாழ்வாரத்திற்குப் போனதும் இங்கே மோதிக் கொண்ட தோழர்களெல்லாம் எப்படி எப்படி சுமுகமாகப் பழகுகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்காமலா இருக்கிறோம்?

ஆகவே, பண்பாடு வேறு. ஒருவரை ஒருவர் மதிப்பது என்பது வேறு. நம்முடைய உணர்வுகளைக் காட்டவேண்டிய இடத்தில் காட்டுவது என்பது வேறு.

கச்சத் தீவுப் பிரச்சினையில் நாம் டெல்லியோடு போராட வேண்டுமே தவிர, இலங்கையோடு போராட என்ன சக்தி நமக்கு இருக்கிறது? என்ன உரிமை நமக்கு இருக்கிறது? என்ன அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது? கச்சத் தீவு பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடவில்லை. இன்னும் நம்மைக் கலக்கவுமில்லை. இன்றைக்கு இதைப்பற்றி இங்கே பேசியிருப்பது நம்மைக் கலந்து பேசுவதற்கு ஒருவேளை அவர்களுடைய மனதில் அந்த எண்ணத்தை உருவாக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமண்ணுர் குழுவின பரிந்துரைகள் 783
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அவர்த்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நம்மையும் மீறி கச்சத் தீவு விஷயத்திலே ஒரு முடிவு எடுப்பார்களேயானால், அந்த நேரத்தில் நீங்கள் போராடுவீர்களா என்று என்னைப் பார்த்து அண்ணா தி.மு.க. நண்பர்கள் கேட்பதைவிட, நாம் அனைவரும் சேர்ந்து போராடுவோம், வாருங்கள் என்று விடுக்கின்ற அழைப்பை நான் ஆளும் கட்சி, நீ எதிர்க் கட்சி, நீ அழைத்து நான் வருவதா என்று பிசு காட்டாமல்—அதிகாரத்தை உங்களிடம் கொடுப்பதா என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்களே அதைப் போல் கேட்காமல்—நல்ல பிரச்சினைக்கு அழைக்கிறார்களா, வருகிறோம், வரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் எடுத்துக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (திரு. கோவை செழியன்: நாங்களும் அதற்குத் தயார்.) இதே உணர்வு அங்கும் இருக்கவேண்டும். அதிகாரங்களைக் கொடுங்கள். ஆனால் கருணாநிதியையிலே கொடுக்காதீர்கள், நர்வலரிடம் கொடுக்காதீர்கள், போரூபியரிடம் கொடுக்காதீர்கள், மற்றவர்கள் கையில் கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்கிறீர்களே அந்த குறுகிய நோக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு கூட்டுக்கு வெளியே வா, கிளியே என்று நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.30)

திரு. கோவை செழியன்: நலைவரவர்களே, கிரி கூட்டிலிருந்து பறந்துபோய் 6 மாதம் ஆகிவிட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லக் கூடியதில் வரவேற்கக் கூடிய கருத்து இந்த இன்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் இருப்பது நல்லது. அதில் ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலில் என்ன என்ன விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள்? சிப் மினிஸ்டர்ஸ் கான்பிரன்ஸ் நடக்கிறது. என்னென்ன விஷயங்கள் பற்றி அதிலே விவாதிக்கிறார்கள்? இந்த இந்த சப்ஜெட் பற்றித்தான் விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஏதாவது வரையறை செய்திருக்கிறார்களா? நம்முடைய சூல்ஸ் கமிட்டியிலே வைத்திருப்பது போல சிப் மினிஸ்டர்ஸ் கான்பிரன்ஸில் வைத்திருக்கிறார்களா அல்லது வேறுமாதிரி வைத்திருக்கிறார்களா? நாங்கள் உங்களை இடையிடையே மடக்கிக்

784 மாநில சபாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1974 ஏப்ரல் 20]

கேள்வி கேட்பதுபோல நீங்கள் அங்கே பிரதமரை மடக்கிக் கேள்வி
கேட்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா? இந்தமாதிரி கச்சாத் தீவுப்
பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் உங்களை மடக்கிக்
கேட்பதுபோல நீங்கள் பிரதமரை மடக்கிக் கேட்டீர்களா? அதன்
விளைவு என்ன என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள விரும்பு
கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கச்சாத் தீவு என்று
சொல்கிறார்கள். அது கச்சாத் தீவு அல்ல. கச்சத்தீவு. கச்சா
என்றால் ரொம்ப சிலலரை என்று ஆகிவிடும் (குறுக்கீடு). நான்
பதிலேட்டுக்காகச் சொன்னேன்; வேறல்ல. அவர்கள் திருத்திக்
கொள்வதற்காகச் சொன்னேன்.

கச்சத் தீவைப் பொறுத்தவரையில் நானும் தொழிலமைச்சர்
அவர்களும் டில்லிக்குப் போயிருந்தபோது நாங்களே பிரதமரைச்
சந்தித்துக் கேட்டோம். அவர்கள் அழைத்துப் பேசவில்லை.
போகும்போதோ, வரும்போதோ அழைப்பற்றி எங்கனிடத்திலே
விவாதிக்கவில்லை. டில்லிக்குப் போயிருந்தபோது நானும்
தொழிலமைச்சர் மாதவன் அவர்களும் பிரதமரிடத்தில் பேசிக்
கொண்டிருந்தபோது இதுபற்றிக் கோட்டம்; அப்போது
எங்களுக்கு விவரமான பதில் எதுவும் சொல்லவில்லை. அந்த
அளவோடுதான் இருக்கிறது.

முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இது இதுபற்றி விவாதிக்கப்படு
மென்று அவர்கள் வரையறை தருகிறார்கள். நாமும் சில
நேரங்களில் அனுப்பலாம். ஆனால் கூடுமானவரையில் நீதிப்
பிரச்சினைகள், திட்டங்கள் இவைகள் பற்றித்தான் அங்கே பேசப்
படுகின்றனவேயல்லாமல் இதுபோன்ற வெளிநாட்டு உறவு
விவகாரங்கள் பற்றியெல்லாம் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில்
பேசப்படுவதில்லை.

பாகிஸ்தான் போரின்போது முதலமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்து
முடிந்தபிறகு, சில முதலமைச்சர்களை அழைத்து, என்னையும்
அழைத்திருந்தார்கள், அப்போது நாட்டுப் பாதுகாப்பைப்பற்றி
என்னிடம் பேசினார்கள். வேறு எதுவும் பேசவில்லை. அதுவும்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 785
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதிகாரப்பூர்வமான மாநாடாகக் கூட நடைபெற இல்லை. ஆகவே, கச்சத் தீவு போன்ற பிரச்சினைகளை எழுப்புவதற்கு வழியிருக்கிறதா, இதுபோன்ற தேசிய வளர்ச்சிக் கூட்டத்திலே என்பதை இனிமேல்தான் யோசிக்க வேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நிதி ஆணைக்குழு நிரந்தரமாக இருப்பதைப்பற்றிச் சில மறுப்புரைகள் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நிதிக் குழு நிரந்தரமாக இருந்தால்தான் நன்மைகள் நிறைய உண்டு என்பதை நாம் ஆராய்ந்த பிறகுதான் அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். நண்பர் ஹாண்டே சொன்னார்கள். நிரந்தர நிதி ஆணைக்குழு இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொன்னதை, சிந்தனை இல்லாமல் தீட்டப்பட்ட ஒரு கருத்து—

Without any thought the whole thing has been drafted, it has been drafted in an illfashioned manner— என்று கூடக் கொஞ்சம் வேகமாக சொன்னார்கள். அந்த நிரந்தர நிதி ஆணைக்குழு இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை ராஜமன்னார் குழு நிறைய எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அர்ச்சனைகள் எல்லாம் அவர்களைப் போய்ச் சேரக் கூடாது என்பதற்காக நான் வாங்கிக்கொண்டாலும் பாவாயில்லை.

ராஜமன்னார் 1965-ம் ஆண்டு நிதி ஆணைக்குழுத் தலைவராக இருந்தபோதே இந்தக் கருத்தை அப்போதே வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைத்தான் இப்போது இவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பல்வேறு பொருளாதார நிபுணர்களும் இந்தக் கருத்தைப் பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள். இது ஏதோ புதுமையான ஒரு கருத்து என்று எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆஸ்திரேலியாவில் இப்படித்தான் “காமன்வெல்த் கிரான்ட்ஸ் கமிஷன்” என்கின்ற இதைப்போன்ற ஒரு நிதிக்குழு நிரந்தரமாக இருக்கிறது.

இப்போது, உதாரணமாக ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்கள் நிதிக் குழுவைக் கேட்டுச் சரியாக வாதிடவில்லை; நீங்கள் வாதிடாததால் பணம் வரவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். வாதாடினோமா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். வாதிடவில்லை

786 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

என்றே வைத்துக்கொள்வோம் வாதத்திற்காக. நிதிக் குழு ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை கூடி, இந்த ஆண்டு நடக்கிற தவற்றை ஹாண்டே அவர்களின் அறிவுரைப்படி அடுத்தாண்டு நிதிக்குழு நிரந்தரமாக இருந்தால்தானே அடுத்தாண்டு வாதாடி, தேவை யான பணத்தைப் பெறமுடியும். ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை நிதிக் குழு கூடி கலைந்துவிட்டால் பிறகு மறுபடியும் ஐந்தாண்டு காத்திருக்க வேண்டும் வாதிடுவதற்கு. ஆகவேதான் அவ்வப் போது இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து நிதிநிலையிலுள்ள தேவைகளுக்கேற்ப நம்முடைய கோரிக்கையை எடுத்துச் சொல்லி பரிசீலிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் நிதி ஆணைக்குழு நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோமே அல்லாது வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஒரே ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நிதி ஆணைக்குழு நிரந்தரமாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. என்னுடைய நோட்டீஸ் கூட குறித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் சொன்னது

“In respect of loans and indebtedness of States there should be a Federal Debt Commission. I personally prefer a permanent Finance Commission. I agree with the Chief Minister that we should have a permanent Finance Commission. We have not got the relief even with a Finance Commission”. அதற்காகத்தான் ‘தாட்லெஸ்’ என்று சொன்னேன். சரியான வகையிலே ஒரு பெர்மனன்ட் பைனான்ஸ் கமிஷன் இருக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. இருக்கின்ற கமிஷனல் நமக்குச் சரியான வகையில் பாதுகாப்புக் கிடைக்கவில்லை. ‘லோன்ஸ் அண்டு இன்டெட் டெனெஸ்’ என்று கேட்டும் அந்தப் பணத்தை பைனான்ஸ் கமிஷன் தரவில்லையே என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போது இருக்கிற முறையில் ‘பெடரல் டெட் கமிஷன்’ தேவைப்படுகிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் எப்படி நிரந்தர நிதி ஆணைக்குழு இருக்கிறதோ அதைப் போலவே ஆஸ்திரேலியாவில் ‘லோன்ஸ் கவுன்சில்’ என்கின்ற ஒரு குழுவும் அங்கே இருக்கிறது. அதைத்தான் ‘பெண்டாஸ்டிக்’ என்று சொன்னார்கள். பெடரல் டெட் கமிஷன்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 787
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தேவையில்லை என்பது அவர்கள் வாதம். ஆனால் நாங்கள் சொல்கிற பெடரல் டெட் கமிஷன் மாநிலங்கள் மத்திய அரசிடம் பட்டிருக்கிற கடன்களுக்கு எல்லாம் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; பிறகு அந்தக் குழு தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இதுவும் புதுமை அல்ல. ஆஸ்திரேலியாவில் 'லோன்ஸ் கவுன்சில்' என்ற பெயரால் 'பெடரல் டெட் கமிஷன்' இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய சர்வீஸ் வேண்டாமென்று சொல்வது ஏன் என்று கேட்டார்கள். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். இருப்பது போல அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே அகில இந்தியப் பணியாக—அகில இந்திய என்ஜினியர் பணி (ஐ.இ.எஸ்.)—இந்தியன் எஞ்சினீயரிங் சர்வீஸ்—வேண்டும் என்று அவர்களிடத்திலே பொறியியல் துறையினர் எல்லாம் தூது கூட வந்தார்கள். அதைப்போலவே அகில இந்திய மெடிக்கல் சர்வீஸ் வேண்டும் என்று அண்ணா அவர்களிடம் சொன்னார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் தமிழக அரசிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டபோது, அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அகில இந்திய எஞ்சினீயரிங் சர்வீஸ் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதைப்போலவே அகில இந்திய மெடிக்கல் சர்வீஸையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அண்ணா அவர்களோடு அந்தத் தொல்லை முடியவில்லை. மத்திய அரசு இப்போதும் அடிக்கடி அதைப்பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சினீயரிங் சர்வீசையும், மெடிக்கல் சர்வீசையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று நம்மைக் கேட்டு, மத்திய சர்க்கார் வலியுறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

ரயில்வேயைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்டர் ஸ்டேட் ரயில் வேக்கள்—மாநிலங்களுக்குள் ரயில்வே என்றால் ஏதோ கல்கத்தா விலிருந்து ஹௌரா மெயில் தினந்தோறும் சென்னைக்கு வரும். இது எப்படி சாத்தியமாகும் என்று ஹாண்டே அவர்கள் தனக்கே உரிய கேலியுடன் அப்போது சொன்னார்கள். கேலி, கண்டனம், ஏசல், இழிமொழி, குப்பைக்கூடை, திருடன், கொலைகாரன்—

788. மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னூர் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் எல்லாம் அடிக்கடி அந்தப் பக்கத்
தில் இருந்து இப்போது வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எதையும்
தாங்கும் இதயம் வேண்டுமென்று அண்ணா சொன்ன பொன்
மொழியை மனத்திலே வைத்து, அதையெல்லாம் தாங்கிக்
கொண்டுதான் இந்தப் பதிலை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இது ஒன்றும் ஏதோ மாநில அளவில் ரயில்வே—இன்டர்
ஸ்டேட் ரயில்வே மோதிக்கொள்ளும் கருத்து அல்ல. இதெல்லாம்
மோதிக்கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்கள் என்று கூறப்படுமானால்,
நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன், பாண்டிச்சேரியும் காரைக்
காலும் பிரெஞ்சு காலனியாக இருந்தபோது தினசரி ரயில் போய்
வந்துகொண்டுதான் இருந்தது. மாநில சுயாட்சி வந்துவிட்டால்
இந்த ரயில் அங்கே போகுமா? அந்த என்ஜின் இங்கே
போகுமா? என்றெல்லாம் கேட்க வேண்டியதில்லை.

‘ட்ரான்ஸ்—காண்டிடன்ட்டல் ரயில்வே’ இருக்கிறது. அது
பாரிசிலிருந்து புறப்பட்டு ரஷியாவில் உள்ள லிளாடிவாஸ்டாக்
வரையில் போய் வருவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நான் போன
தில்லை. நான் பல நாடுகளுக்குப் போயிருக்கிறேன். ஆனால்
ரஷியாவுக்கு இன்னும் போகவில்லை. அப்படிப் போவதாகப்
படித்து இருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: நம்முடைய தங்கமணி அவர்கள்
இருக்கிறார்களே, அவர்களைக் கேட்டால்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநிலத்திற்கு மாநிலம்
கூட அல்ல; பல நாடுகளைக் கடந்து அந்த ரயில் போய் வருகிறது.
ஆகவே இங்கே ரயில்வேயைப் பொறுத்தவரையில் கருத்துக்
குழப்பம் ஏற்பட வேண்டியதில்லை.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே எழுந்தார்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறுக்கீடு இருக்கலாம்.
ஆனால் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு முறையும் குறுக்கீடு
இருந்தால் நல்லதல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் விளக்கம் பெறுவதற்காகக்
கேட்கிறேன். அது திரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. என் வாதத்
திலே, ஒரே நாடாக இருக்கிறது. ஒரே நாடாக இருந்த காலத்தில்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 789
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அங்கே இண்டர் ஸ்டேட் ரயில்வேஸ் ஒரு கம்பெனியாக இருந்தது. இவர் சொல்லுவது வேறு. வேறு நாடாக இருக்கக்கூடிய அந்த இடத்திலே கூட ஒரே ரயில்வே கம்பெனிதான் இருக்கிறது. இங்கே அந்தக் கஷ்டம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறேன். In fact, he is strengthening my argument. My argument is with a number of countries when one train can look after, here we have only different States, why not one train look after.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இங்கே கூட பல கம்பெனிகளுடைய பஸ்கள் இருக்கின்றன. இந்திருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பஸ்கள் போகின்றன. பாண்டிச்சேரிக்குப் போகிறது. ஆந்திராவுக்குப் போகிறது. ஆந்திராவிலிருந்து பஸ் இங்கே வருகிறது. ஏற்கெனவே ரயில்வே கூட டிஸ்டிக்ட் போர்டு அளவில் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குழப்பமடையக் கூடிய அளவுக்கு பெரிய பிரச்சனை இல்லை என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, நேரம் அதிகமாகிறது, விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று தங்கள் அனுமதி யோடு மேலே பேசுகின்றேன்.

மத்திய அரசு, மாநில அரசைச் சுரண்டுகிறது என்ற மிக முக்கியமான வாதத்தை நாம் அனைவரும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று உங்களை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்வேன். மத்திய அரசிடம் திரண்ட நிதி ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கொழுத்த வருமானங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய வரி அமைப்புகளெல்லாம் அவர்களுடைய கையிலிருக்கின்றன. நண்பர்கள் ஆலடி அருணை அவர்களும், கந்தப்பன் அவர்களும், கணேசன் அவர்களும், பழனிவேல் ராஜன் அவர்களும் பேசுகின்ற நேரத்தில் அவைகளை யெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். நேற்றைய தினம் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் ஆற்றிய நீண்ட உரையிலும் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இதற்கு என்ன காரணமென்றால் 1935-ம் வருட சட்டத்தை அப்படியே பெரும்பாலும் காப்பி அடித்திருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் நாம் இந்தச் சங்கடங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். வேறு சில விஷயங்களிலே சில மாற்றங்களை 1935-ம் ஆண்டு சட்டத்தில்

790 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

செய்திருந்தாலும் கூட, நிதி உறவுகளைப் பொறுத்த வரையில்
எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்
தக்கது.

அவர்கள் செய்திருக்கிற ஒரே ஒரு மாற்றம் ஐந்தாண்டுகளுக்கு
ஒரு முறை நிதிக் குழு ஏற்படும் என்பதுதான். இதைத் தவிர
மத்திய, மாநில நிதி உறவுகளைப் பொறுத்த வரையில், கொச்சை
யாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், சுயாட்சிச் சான் காப்பி என்று சொல்
வ்வார்களே அதைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள்.

1935 ஆம் ஆண்டு சட்டம் எந்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்படுத்தப்
பட்டது? அப்பொழுது நடைபெற்றது போலீஸ் ராஜ்யம். ஆகவே,
அந்தக் கடைமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி ஆதாரங்கள் வசூல்கப்
பட்டன, வரையறைப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், இப்பொழுது நடப்
பது வெல்பேர் ஸ்டேட். மக்கள் சேமநல சர்க்கார் என்று சொல்
கின்றோம். ஆகவே, போலீஸ் ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி
மாற்றங்கள் ஒரு வெல்பேர் ஸ்டேட்டுக்குப் பொருந்தும் என்று
வாதிப்பது சரியானதல்ல. மத்திய அரசு திரண்ட நிதி ஆதாரங்
களை வைத்துக் கொண்டு, மாநிலங்களை ஆட்டிப் படைக்கிறது.

மாநில முதலமைச்சர்கள் பிச்சைப் பாத்திரங்களோடு அடிக்
கடி டெல்லிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையிருக்கிறது என்று
நானல்ல, மைசூர் முதலமைச்சராக இருந்த விஜேந்திர பட்டில்
பதவியில் இருந்தபோதே இதைக் குறிப்பிட்டார்.

மத்திய அரசினிடத்தில் இருக்கிற பணம் யாருடைய பணம்?
மக்கள் தருகின்ற பணம். மாநில அரசுகளின் வாயிலாகப் போய்ச்
சேருகின்ற பணம். அந்தக் கணக்கைக் கொஞ்சம் பார்த்தால்
மத்திய அரசுக்கு வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி, எஸ்டேட் வரி
இப்படிப்பட்ட வரிகளின் மூலமாகப் பணம் வருவதாகிறது.

சிறு சேமிப்பு மூலம் மத்திய அரசுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது.
அதிலே ஒரு பகுதி மாநில அரசுக்குத் திருப்பித் தரப்படுகிறது.
கூட்டுறவு வங்கி உட்பட வங்கிகள் மூலமாகவும், இன்சூரன்ஸ் மூல
மாகவும், பிராவிடண்ட் பண்ட் மூலமாகவும் மத்திய அரசு கடன்
பெறுகிறது. இந்த இனங்களெல்லாம் சேர்ந்ததுதான் மத்திய
அரசின் வருமானம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 791
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இப்பொழுது மாநில அரசுகளின் வருமானத்தைப் பார்த்தால், தாங்களே வசூலிக்கும் வரி, மாநில அரசுகள் தங்களுடைய கடமையை ஆற்றுவதற்குப் போதவில்லை. அரசியல் சட்டப்படி வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி ஆகியவைகளில் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு ஒரு பங்கு கொடுக்கிறது.

ஆனால், இப்பொழுது நான் சொல்லுகின்ற கணக்குப்படி தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1974-75-ல் மாத்திரம் தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து மத்திய அரசுக்கு மக்கள் தருகின்ற தொகை 356.75 கோடி ரூபாய். இவற்றில் வரிகளில் பங்குத் தொகையாகத் திருப்பித் தரப்படுகின்ற தொகை 73.75 கோடி ரூபாய். சிறு சேமிப்பின் மூலம் 1974-75-ல் தமிழ் நாட்டில் வசூலாகியிருக்கிற தொகை 14.58 கோடி. அதிலே திரும்பி வருவது 8.75 கோடி. மீதித் தொகையை மத்திய அரசே வைத்துக் கொள்கிறது.

வங்கிகளின் மூலம், இன்சூரன்ஸ் மூலம், பிராவிடென்ட் பண்ட் மூலம் மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டிலே கடன் எழுப்பப் போகிற தொகை 24.6 கோடி ரூபாய்.

வருவாய் இனத்தைப் பார்த்தால் 1974-75-ல் திட்டத்திற்கான மானியம் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்கப் போகிற தொகை 29 கோடி ரூபாய்.

திட்டமில்லாத மானியமாக கிடைக்கப் போகிற தொகை 20 கோடி.

நேரடியாக மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டில் முதலீடு செய்யப் போவது 111 கோடி.

ஆக, 1974-75-ல் மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெறப் போகிற மொத்தத் தொகை 395.43 கோடி. இதிலே நமக்கு வந்தது போக இந்த ஆண்டிற்கு மாத்திரம் தங்கப்போகிற தொகை 153.43 கோடி ரூபாய். அந்த அளவிற்கு தமிழ் நாட்டின் பணம் மத்திய அரசிலே தங்கி விடப்போகிறது. இவ்வாறு அங்கே தங்கப் போகிற தொகை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 732½ கோடியாக இருக்கும். அடுத்த 10 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தத்

792 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

தொகை 1,748.58 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். இந்தப் பணம் தமிழ் நாட்டிலேயிருந்தால்—ஒரு கணம் எண்ணிப் பாருங்கள்—நான் அதற்காக தமிழ் நாடு தனியாக ஆக வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தக் கேள்வியை எழுப்புவதாக அர்த்தமல்ல, தனி நாடு கேட்பதாக அர்த்தமல்ல. இதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பாதுகாப்புச் செலவுக்கு மத்திய அரசிடம் பணம் வேண்டாமா? வேண்டும். பாதுகாப்புச் செலவுக்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ அதை மாநில அரசு கணக்கிட்டுத் தரும் என்று டாக்டர் பி. சி. ராய் அப்பொழுதே சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குத் தேவையான பணத்தைத் தரலாம். 10 ஆண்டு காலத்தில் மத்திய அரசு சுமார் 1,700 கோடி ரூபாய் தமிழ் நாட்டுப் பணத்தை வைத்துக்கொள்ளப் போகிறது.

அண்மையில் சச்சிதானந்த சின்கா என்ற ஓர் ஆசிரியர் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தில் சொல்லுகிறார், மாநிலங்களின் நிலைமையையும் மத்திய நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பேசும்போது உள்நாட்டுக் காலனிகளாக இருக்கின்றன. இன்டர்னல் காலனி என்று இந்த மாநிலங்களின் நிலைமைகளை சச்சிதானந்த சின்கா என்பவர் அந்தப் புத்தகத்தில் வருணிக்கிறார்.

ஆகவே, இந்த உள்நாட்டுக் காலனி நிலைமை இருக்கலாமா? 10 ஆண்டுக் காலத்தில் 1,700 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடம் ஒப் படைத்து விட்டு, மாநில அரசு நம்முடைய வளத்தைப் பெருக்கு வதற்கு வாட்டத்தோடு, வருத்தத்தோடு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா? இந்த உள்நாட்டுக் காலனி முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டாமா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே 10 ஆண்டு களில் தமிழ் நாட்டுப் பணம் 1700 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசுக்குச் செல்லுகிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். பாதுகாப்பிற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 கோடி செலவழிப்பதாக அறிகிறேன். அதிலே நம் பங்கு 1,700 கோடியாக இருக்கலாம். இதில் நம் பங்கு என்ன? 10 ஆண்டுகளில் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மிச்சம் என்ன?

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 793
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்காகத்தான் எல்லா வற்றையும் அங்கே கொடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் நாம் எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, இந்த இரண்டு வழி போக்குவரத்துக்குப் பதிலாக, கொடுக்கும்போதே எங்களுக்கு எவ்வளவு, உங்களுக்கு எவ்வளவு என்று நாம் கொடுத்து விடலாம். கொடுக்கின்ற அதிகாரத்தை நாம் வைத்திருக்கலாம் என்பதுதான் மாநில சுயாட்சியின் தாத்தர்யம். அங்கே கொடுத்து விட்டு, மறுபடியும் நீ எங்களுக்கு பங்குப் போட்டுக் கொடு என்பதைவிட பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்று கஷ்டப்பட்டாலும் கூட அதையும் கணக்கிலே கொண்டு மத்திய சர்க்காருக்குப் பணம் தேவைப்பட்டால் எவ்வளவு பணம் தேவை என்பதையும் கருத்திலே கொண்டு, இந்த மாநில சுயாட்சி அடிப்படையிலே அளிக்கலாம் என்பது தான் நம் கருத்து என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விரிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மத்திய அரசு இன்றைக்கு ஒரு கண்ணுக்குத் தெரியாத மாய அரசாக இருக்கிறது. அதனுடைய நடவடிக்கையின் விளைவுதான் நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதே தவிர அதன் வலிமையான கரங்கள்தான் நமக்குத் தெரிகின்றனவே தவிர, மத்திய அரசு என்பது பாமர மனிதன் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை.

மத்திய அரசு எப்பொழுது தெரிகிறது என்றால் பட்ஜெட் வாரத்தில் பாமர மனிதனுக்குத் தெரிகிறது. அதைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் மத்திய அரசு தெரிவதில்லை. பணக்காரர்கள், தொழில் அதிபர்கள், மத்திய அரசின் வருமான வரிக் கொள்கையை நம்பியிருக்கின்றவர்கள் அவர்களெல்லாம் அடிக்கடி டெல்லி செல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மத்திய அரசு தெரிகிறது. பாமர மனிதனுக்கு பட்ஜெட் நேரத்தில்தான் மத்திய அரசு தெரிகிறது. பாமரனுக்கு மத்திய அரசின் பிரதமரைத் தெரியும். பட்ஜெட் வாரத்தில் நிதியமைச்சரைத் தெரியும். அதைத் தவிர மற்றவர்கள் நெருக்கமானவர்கள் அல்ல.

பாமர மனிதனுக்குக் கோபம் வந்தால் ரெயில்வே தெரியும். இதைத் தவிர மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி மாநிலத்திலிருக்கிற பாமர மனிதன் அறிந்து கொள்கிற வாய்ப்பை பெற்றிருக்கவில்லை.

794 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் கிருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 மார்ச் 20]

ஆகையினால்தான் மத்திய அரசு நெடும் தூரத்திலிருக்கிறது. மக்களுடைய சுக துக்கங்களைப் பற்றி சிந்திக்கின்ற இடத்தைத் தாண்டி வெகு தொலைவில் இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசின் துறைகள் குறைக்கப்பட்டு மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டு வலுவுக்குத் தேவையான அதிகாரிகள் அங்கே வைக்கப்பட்டு, வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு அதிகாரங்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டு, அதிகாரங்கள் கொடு என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

நாம் கேட்கின்ற மாநில சுயாட்சியிலே என்ன—ஒரே ஒரு சிறிய வேறுபாடு என்னவென்றால் அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் திரும்ப எடுத்துக் கொள்கிற உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. மாநில சுயாட்சியிலே அது அல்ல. அதிகாரங்கள் கொடுத்து விட்டால் மறுபடியும் தொட முடியாது, அவர்கள் அந்த அதிகாரங்களை, அதுதான் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கை. அதிகாரங்கள் கொடு என்று சொன்னால் கொடுத்து, அதிகாரங்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஐந்தாறு உதாரணங்கள் நான் சொன்னேன், கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எப்படி எப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று.

ஆகவேதான் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையில் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியாது என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. அந்த அடிப்படையிலேதான் மாநில சுயாட்சியை நாம் கோருகின்றோம்.

இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு ஊறு தேடவேண்டுமென்பது நம்முடைய நோக்கம் அல்ல. இந்தியாவின் ஒற்றுமையையே இன்றைக்கு நாம் பிரதானமாகக் கருதுகிறோம்.

இந்தியாவின் வலிமையை—இந்தியாவின் பாதுகாப்பை—இந்தியாவின் பலத்தை—இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கறையோடு கவனிக்கிறது என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமேயானால்—நான் என்னுடைய தீர்மானத்தின் முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 795
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போல்—போர்மேகம் இந்தியாவைச் சூழ்ந்த நேரத்தில்—பங்களா தேஷ் பிரச்சனையின்போது இந்தியப் பிரதமரை அழைத்து 6 கோடி ரூபாய் யுத்த நிதிக்காகக் கொடுத்த ஒரே ஒரு மாநிலம் இந்தியாவிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகிற தமிழ்நாடு தான். தென்னிந்தியாவில் இந்த அளவுக்கு வேறு எந்த மாநிலமும் அதிகம் தரவில்லை. லட்சக் கணக்கில்தான் தந்தார்கள். சில லட்சங்கள் அல்ல—நாம் 6 கோடி ரூபாய் போர் நிதிக்காகத் தந்தோம். நாடு நலம் பெற வேண்டுமென்று போராட்ட வீரர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமோ அவ்வளவு ஊக்கமும் தந்தோம். ஆகவே, இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு நாம் என்றைக்கும் எதிரிகள் அல்ல—நாம் பிரிவினைவாதிகள் அல்ல. இதை அழுத்தந்திருத்தமாக ஆயிரம் முறை சொல்லி விட்டோம்.

யாருடைய தேசபக்திக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரின் தேசபக்தி எள்ளளவும்—இம்மியளவும் குறைந்தது அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இன்றையதினம் நிறைவற்றப்பட்ட இருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் சரித்திர பிரசித்தபெற்ற தீர்மானம். திரு. பழனிவேல் ராஜன் சொன்னதைப்போல சுடர்விளக்கை ஏற்றி வைத்திருக்கிறோம். நம்முடைய மணலி அவர்கள் சொன்னதைப் போல இது எந்த ஒரு கட்சிக்கும் உரிய தீர்மானம் அல்ல. தமிழகத்திலே இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளுக்கும்—இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உரிய தீர்மானம். இதை ஒரே கட்சிக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டு, இதை எங்கள் கட்சிக்கு உரியது என்று நாங்கள் வாதிட மாட்டோம். நான் மணலி போன்ற பெரியவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்—இது அனைவருக்கும் பொதுவான தீர்மானம்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் காக்க—இந்தியாவிலுள்ள தேசிய இனங்களைக் காக்க இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களின் உரிமைகளைக் காக்க இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்கள் சுயமரியாதையோடு வாழ இந்தத் தீர்மானம் மெத்தவும் பயன்படும்.

796 மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 20]

பொருளாதாரத்திலே வளமும்—சுயமரியாதைத் தன்மையிலே தன்னிகரற்ற நிலையும்—விட்டுக்கொடுத்துப் போகின்ற நேரத்தில், மத்திய சர்க்காருக்கு அடிமைகளாக இருக்கமாட்டோம். உறவுக்குக் கை கொடுப்போம்—அதேநேரத்தில் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்கின்ற அளவிலேதான் மத்தியில் கூட்டாட்சி—மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்ற முழுக்கத்தை—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரால்—நான் இந்த மாமன்றத்தில் முன்மொழிந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று உங்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானத்திற்குக் கொடுத்துள்ள திருத்தங்களை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்துகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (திரு. எட்மண்ட் எழுந்திருந்தார்.)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. கே. பி. கோபால் ஆகியோர் தங்களுடைய திருத்தங்களை வலியுறுத்தியதால் அவர்கள் முன் மொழிந்த திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வாக்கெடுப்பின்போது எந்த விதமான விளக்கமும் பெற முடியாது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் முன்பே எழுந்திருந்து தின்றேன். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எட்மண்ட் அவர்களுக்கு விதிமுறைகள் தெரியும். வாக்கெடுப்பு ஆரம்பமானவுடன் யாரும் எந்த விளக்கமும் கேட்க முடியாது. திரு. சீனிவாசன் அவர்கள்